

OUR LIFE
НАШЕ ЖИТТЯ



Ч. 6

Червень

1952



НАШЕ ЖИТТЯ

РІК IX. ЧЕРВЕНЬ, 1952 Ч. 6

Видає Союз Українок Америки
раз в місяць

Редагує редакційна колегія

Листування й передплату висилати на адресу:
866 N. 7th St. Philadelphia 23, Pa.

Передплата у Злучених Державах \$2.50 річно, на пів року \$1.50. В Канаді \$3.00 річно, на пів року \$1.75. Поодиноке число 25 центів.

Рукописи просимо присилати чітко переписані на одній сторінці паперу. Редакція застерігає собі право скорочувати рукописи. Надісланих рукописів редакція не звертає.

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ

1. 2" × 1 кол. 2.00		4. 2" × 2 кол. 4.50
2. 3" × 1 кол. 3.00		5. 3" × 2 кол. 6.00
3. 4" × 1 кол. 4.50		6. 4" × 2 кол. 8.00
7. 3" × 3 кол. 10.00		

При річних оголошеннях даємо 20% знижки.
Замовляючи, подати тут зазначене число.

OUR LIFE

VOL. IX. JUNE, 1952 No. 6

Edited by Editorial Board

Monthly publication of the Ukrainian National
Women's League of America, Inc.

866 N. 7th St. Philadelphia 23, Pa.

Subscription in the United States \$2.50 per year
— \$1.50 for 6 months. Subscription in Canada
\$3.00 per year, half year \$1.75. Single copy 25c.

Entered as second class matter July 8, 1944,
at the Post Office at Philadelphia, Penna.,
under the Act of March 3, 1879.

ПРЕДСТАВНИЦТВА "НАШОГО ЖИТТЯ"

АВСТРАЛІЯ:

Mrs. I. Pelensky
136 Forest Rd.
Arncliffe, N.S.W.
Australia

Річна передплата: 1£

Піврічна передплата: 11 шил.
Поодиноке число: 2 шил.

АНГЛІЯ:

Mrs. I. Witoszynsky
30, Keighley Rd.
Bradford, Yorks.
England

З М І С Т

О. Лотоцька: Кризь призму	1	Українська вишивка: Вишивана суконка ..	13
Із листування: Чому ми повинні брати участь	2	Що варити й пекти	14
С. Нагірна: Із моїх музичних спогадів ..	3	Г. Черінь: Маленькі рибалки	15
Особливе прохання	4	Н. Мудрик: Пісенька	15
Л.: Наша молодь виступає ..	5	Вуйко Квак: Жаби	15
М. Пастернакова: Мистецтво потребою душі	6	Р. Завадович: Хто найкращий співак ...	16
Г. Черінь: У лікарні	6	Із збірки "Літо": Ягілочка	16
І. Домбчевська: Тіням Марії Скубової ..	8	Р. З.: Божа Мати й пастушок ..	16
М. Івахів: Ювілей 3 Відділу США	9	Marriage Rituals	17
О. Лотоцька: З дороги	10	Fifth Ukrainian American Congress	18
Н. Костецька: Майонез ..	11	Допомога залишенцям	19
Орися: З господарських тайн	11	Вістки Федерації: Подумаймо завчасу ...	19
др. З. Плітас: Людський організм у літі ..	12	др. Н. Синявська: Чи в програмі справа ..	20
С. Стечишин: Що це таке — найлон ...	12	Союз Українок Аргентини	20
Є. Янківська: Косметичний порадник ...	12	Вістки Централі: Нова кампанія	21
		При громадській роботі	22

На обгортці світлина танечниці Оленки Гердан у гуцульському вбранні

Олена Лотоцька

К р і з ь п р и з м у

Їдемо на конвенцію, зїзд, конференцію, приглядаємося програмі, бачимо її лише в закругленні, але не пригадуємось над світлами й тіннями тієї програми. Політика, так — дїм, дїтвора, школа, громада, нація, усе це криється у програмі зїзду. І треба на правду глядіти крізь призму, щоб побачити всі відміни красок, в яких криються поважні дії організаційного життя.

Їдучи на 65-у конвенцію Генеральної Федерації Жіночих Організацій, яка відбулася в Міннеаполіс, Міннесота, 12 до 17 травня, я як і інші, приглядалася програмі і цікавилася тільки деякими точками. Наприклад, мене найбільш цікавили міжнародні звязки, молодь та її проблеми, також резолюції, а зрештою й особистості які мали відіграти головну ролю на цій конвенції, бо ж цього року вибирали президентку, трьох заступниць і секретарку.

Приглядаюсь темам рефератів — чим вони інтересні, резолюціям — що вони із себе уявляють.

Не забуваю теж, що одного дня на пополудневій сесії маю промовляти на спеціальне запрошення президентки пані Говтон, роздумую над тим, що маю говорити, а маю дати не тільки щось інтересне для 5,500 делегаток великої 8-мільйонної організації, але й просунути помітно й чітко ідею визвольних змагань України та прохати піддержки і впливів у жінок, що розуміють вагу свободи й самостійности нації, бо ж боролися за здійснення цих високих ідеалів разом з чоловіками на цім континенті.

Їду з постановою бути на кожному пленумі, але зовсім не зясовую собі, наскільки точно конвенція придержується порядку програми. Наприклад, не

звертаю особливої уваги на години від 7:30 до 9 ранку, коли то делегатки сходяться на медитацію (розважання), де кожен день починається молитвою і проповіддю духовників різних віровизнань. Аж одного дня побачила я на ранішній годині розважання, скільки духовного поиготування організація дає конвенції у своїй програмі. Того ранку, наприклад, була наука на тему "гріх байдужости" Проповідник виказав чотири прогріхи, на які ми звичайно не звертаємо уваги, не вважаючи їх гріхом. 1 — Байдужість до свого дому, зокрема занедбання найважливішого завдання дому, значить виховання дітей, легковаження їхньої лектури; економічна підстава дому, коли ми витрачаємо більше грошей як наше господарське становище дозволяє, тільки тому щоб блестіти; коли жінка не цікавиться проблемами свого чоловіка. 2 — Школа — не турбуємось тим щоб школи були найкраще забезпечені, випосажені, щоб учителі були кваліфіковані і добре платні, дарма, що думаємо що школа має виховати нашу дитину, а навіть заступити матерей в цілому виховних завдань. 3 — Справи громадські. Ми занедбуємо активну участь у громадському житті, думаючи що "хтось", найбільше наші чоловіки, повинні подбати, щоб був лад у громаді. 4 — Держава — нарікання на владу, на податки, високі ціни, заграничну політику, тоді як не працюємо в напрямі вибору мужів найбільш відповідних на пости президента, сенаторів, конгресменів, дарма що політика держави перш за все відбивається на нашій власній домі.

В залі тиша. Видно, кожна учасниця думає над словами проповідника. Усі потім спокійно виходять із залі. Аж у коридорі стає гамірно, і так пе-

реходять до другої залі на пленум. Година 9 точнісько. При вході перевіряють відзнаки делегаток, які сідають за напівками своїх стейтів. На балконі сидять вже гості. Замітне, що конвенція не вибирає спеціальної конвенційної президії, як це діється у нас, але президентка організації, з помічю стейтових голов, проводить на цілій конвенції протягом 6 днів.

Ще слід згадати спеціально про резолюції які приймає конвенція. Це зміст, це напрям діяння організації в наступному році. Над зладженням резолюцій, значить напрямних організації, працює загал членства. Відділи мають право присилати до Централі проекти резолюцій яка їх наперед друкує і розсилає кожному Відділові, а коли конвенція прийме ряд резолюцій, вона і її Відділи уважають їх за свої напрямні, дискутують над плянами акції згідно з резолюціями, й так вирішують свої постанови.

В загальнім підсумку вражень із зібрань великих всекравських американських організацій, слід відмітити користі для національних груп у Злучених Державах. У звязках з цими організаціями ці групи пізнають їх, наближаються до них, а через те пізнають краще громадське життя цієї країни. Через ці взаємини вони можуть набути чимало потрібного знання, можуть здобути впливи та використати їх у своїх змаганнях, щоб заінтересувати американське суспільство боротьбою своїх націй у старому краю за визволення і самостійність, і таки здобути його симпатії та поміч.

Українки були перші що увійшли до Генеральної Федерації і Національної Ради Жінок Америки, власне через Союз Українок Америки, і тому мусять бути піонірами у цих змаганнях.

СОЮЗОВІ УКРАЇНОК КАНАДИ, ЙОГО ПРОВОДОВІ І ЧЛЕНКАМ СКЛАДАЄМО СЕСТРИНИЙ ПРИВІТ, НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ ДАЛЬШОГО УСПІХУ І БОЖОГО БЛАГОСЛОВЕННЯ, З НАГОДИ 25-ЛІТНЬОЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПРАЦІ І ЮВІЛЕЙНОГО ЗІЗДУ В ДНЯХ 4, 5, 6 І 7 ЛИПНЯ, У ВІННІПЕГУ.

ГОЛОВНА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ



Із листування

Бюро Централі США одержує чимало листів із запитаннями, які могли б зацікавити кола наших членок і читачів „Нашого Життя“. На особливо цікаві запитання у тих листах відповідатимемо у цій рубриці. Також прохаємо подавати свої думки для використання у цьому листуванні.

ЧОМУ МИ ПОВИННІ ВЗЯТИ УЧАСТЬ У ЗІЗДІ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ?

У днях 4, 5, 6 липня відбудеться в Нью Йорку п'ятий зїзд Українського Конгресового Комітету в Америці. Ця подія стягне багато делегатів і гостей на спільні наради. До зїзду вже підготовляються організації й часто пише про те наша преса.

Що це таке — Український Конгресовий Комітет — не треба, мабуть, пояснювати. Та для точности з'ясуємо коротко його суть. Це політичне представництво українців в ЗДА. В ньому об'єдналися центральні громадські організації.

Перед кожним Відділом США постає тепер питання висилки своєї делегатки. Воно викликає часто дискусію, запити й сумніви. Це й відбивається в нашому листуванні та з такими запитаннями зустрілася голова США під час своєї обідки.

Не всі членки усвідомлюють

собі вагу цього моменту. Деякі з них підносили закид, що кошти поїздки заважають сильно на касі Відділу. Мовляв, таких зїздів є більше, бо окрім УКК є ще ЗУАДКомітет. Та й кажуть — що “висока політика” це не жіноче діло й Відділам США нема що туди вступати, коли Централю США зарепрезентована в УКК своєю головою.

Цими замітами членки утруднюють становище Централі та здержують жіноцтво від громадської активності. Тому варто нам застановитись тепер над тим, яка тут наша ціль та яка нам із цього користь.

Зїзди центральних установ дають вгляд у найважливіші проблеми нашого життя та стараяться вирішити їх. А зїзд УКК охоплює найважливіші ділянки громадського життя та є виразником політичної думки американських українців.

Здається — ніхто не заперечить, що в такому ділі повинна жінка брати участь. Нераз нарікаємо, що громадські установи чи діячі знають нас тільки тоді, коли треба перевести збірку або імпрезу. Дуже добре, що громадянство виказує до нас таке довіря. Та з другого боку таке наше становище у суспільстві трохи однобічне: де нас потребують до помочі, там і кличуть, а де треба щось вирішити, то про нас забувають.

А причина вся в тому, що ми відсуваємось від участі в по-важливіших подіях. Коли нас нема і ніхто про нас не чує, тоді й світ про нас не знає. Що дивного, коли легковажать собі нашу працю?

Український Конгресовий Комітет об'єднує й репрезентує ціле українське суспільство, себто чоловіків і жінок. Відділи США платять що-року свої вкладки, а членки вносять податок до Укр. Нар. Фонду. Невже це нами здобує право — подати наш голос та вплинути на хід нарад — нам недорого? Чи зрікаємося його в користь нашої вигоди чи через брак зацікавлення?

Вже й не казати про те, що зїзд центральної установи є знаменитою школою для кожної громадської діячки. Переведення зїзду, виступи учасників, зустрічі з цікавими людьми дають силу вражень, які можна приміняти у власному Відділі. А членки Відділу радо послухають звіту про перебіг зїзду УКК. Кожну жінку цікавлять справи своєї громади та своєї національної групи.

Тому віримо, що не буде Відділу США, який не вирядив би делегатки на зїзд УКК. Здоровий громадський інстинкт української жінки спонукає її до участі й виступу на 5-му Конгресі Українського Конгресового Комітету.

Із моїх музичних спогадів

I.

Оце недавно в одній книгарні переглядала я ноти й натрапила на "Ах, де ж той цвіт" Остапа Нижанківського. Ця пісня збудила в мене цілу низку спогадів із давноминулого. Я співала її востаннє у 1919 році, коли ще свіжа була могила автора цієї пісні, жорстоко розстріленого поляками. Акомпанював мені син його Нестор, з яким я випадково тоді познайомилась.

Пригадалися інші переживання, зв'язані з музичними виступами. Впродовж декілька десятків літ, коли я вчилася співати й виступала — було в мене їх багато. Більшість із них мають значіння тільки для мене. Але деякі можуть бути цікаві для всіх, що люблять музику та переживання, зв'язані з нею.

Перший листопада 1919 застав мене у Львові, де була студенткою Музичного Інституту. Трагічний відступ Української Армії відтягнув також частину цивільного населення. Разом з ним опинилась я у Манастирських над Дністром. Там саме зустрілась із Нестором Нижанківським, який відступав разом із своїми братами із армією. Він був дуже прибитий, бо весною поляки розстріляли були його батька, священника коло Стрия.

Мене представили йому, як співачку. Він зацікавився. Повели нас в якусь велику залу, де стояв добрий фортепіан. Зібралось декілька старшин. Нестор Нижанківський просив мене заспівати дещо з творів його батька. Я почала піснею "Ах, де-ж той цвіт". Знаменитий акомпанімент Н. Нижанківського поривав мене. Ледве ми закінчили пісню, як він зірвався з крісла й вибіг із залі. Всі зрозуміли, що його зворушила музика батька. За деякий час вернувся спокійний, але з почервонілими очима. Стиснув мою руку й сказав: — Яка шкода, що мій батько ніколи не чув вашого виконання цієї пісні!

Після цього я співала ще декілька пісень його батька, а він свої молодечі композиції

"Снився мені" та "Не співай на весні, соловейку, мені".

На другий день я зустрінула Н. Нижанківського на вулиці з перев'язаною лівою рукою. Що сталося? Необережно поводився з револьвером і перестрілив собі руку. Сумно сказав: — Вже певне ніколи не буду грати. Мені защеміло серце. Я змогла сказати тільки декілька слів співчуття. Ми розійшлися.

Дальший відступ, полон, Бригідки й знов я на волі у Львові. Та продовжувати науки співу я не могла, бо тяжкі були мої матеріальні умовини. Треба було пробиватися життям.

Та саме на той час припадає переживання, що заважило на дальшій моїй дорозі. Ще коли я була ученицею Музичного Інституту, вибрала раз була для кінцевого попису оту саме пісню Остапа Нижанківського. На одну з лекцій прийшов послухати директор Інституту В. Барвінський. Коли я почала, побачила на його обличчі здивування. Він вислухав мій спів до кінця й вийшов без слова. На пописі, який відбувся у великій залі Муз. Інституту, я співала, як казали, дуже добре.

І ось весною 1920 я одержала запрошення взяти участь у концерті, присвяченому пам'яті композитора Остапа Нижанківського. Я співала в дуетах зі Стефою Туркевич. Ми виконували "Люблю дивитись" та "Люба ластівочко". Це був перший мій концертний виступ. Я була рада, що він пов'язаний із улюбленим моїм композитором.

Зараз після того попросив мене директор українського театру О. Стадник заступити хвору артистку в опері М. Лисенка "Ноктюрн". В якому хвиливанні вивчила я за три дні партію "Панни з рожею"! Партнером моїм, себто "офіцером" був відомий співак Орленко. "Вакханку" співала артистка Стадникова. Орхестрою диригував молоденький ще тоді, Антін Рудницький.

Та осінню цього ж року зустрінула мене найбільша несподіванка. Я одержала запрошення співати на концерті, де мав



НОВА ПРЕЗИДЕНТКА ГЕНЕРАЛЬНОЇ ФЕДЕРАЦІЇ

Нова президентка Генеральної Федерації Жіночих Організацій, пані Милдред Алгрєн, є вельми заслужена дівка і талановита письменниця.

Вона перше визначилась у своїм стейті Індіана, де працювала в багатьох державних і громадянських організаціях.

У ГФЖО була рекордовою секретаркою, потім другою віце-президенткою, першою віце-президенткою, а вкінці президенткою. За час своєї праці для цієї великої організації вона відвідувала товариства (що належать до Федерації) в усіх 48 стейтах і на Аласці. Також відвідала країни Південної Америки й Європи. В цілій Америці знають її як письменницю, талановиту організаторку і бесідницю.

виступати В. Барвінський, як ліяніст, та оперовий співак Мартіні (Масляк). Для мене, студентки Музичного Інституту, це був великий успіх. А вже коли появились на вулицях Львова афіші й я побачила своє прізвище побіч Барвінського та Мартіні, я повірила у дійсність.

Концерт пройшов з великим успіхом. Появилася в "Ділі" рецензія С. Людкевича, яка мене оголомила. Я читала її стільки разів, що вивчила була напам'ять. Довгий час затер дещо, тому подаю тільки уривок із неї: "С. Чабанівна (моє дівоче прізвище) являється співачкою "зроду", з гарним гнучким,

з натури поставленим голосом. І коли її природна техніка й наскрізь інтелігентна інтерпретація робить вже сьогодні враження школи, то при всесторонньому удосконаленні вона ішла б все вище й вище... Хто знає тернисту дорогу її дотеперішніх мистецьких змагань, то може хіба звернутися з гарячим апелем до всієї музикальної суспільності, щоб цьому талантові не дала загинути, а змогла йому розвинути всесторонньо”

Не згадую тут моїх дальших виступів у театрі О. Стадника, де я співала ролю Оксани в “Запорожці”, Софії в опері “Галька” та Арсени в “Циганському Бароні” Та запам’яталась особливо академія 22 січня, влаштована новою наддніпрянською еміграцією. Композитор С. Людкевич запропонував мені співати його нову пісню на слова О. Олеся “Подайте вістоньку”, присвячену емігрантам із Великої України. Я була одушевлена, що перша буду виконувати цю композицію. Глибокий зміст вірша та надзвичайно цікава музика цієї пісні мені дуже припали до вподоби. Пізніше я згадувала її, коли мені прийшлося співати на ювілею 40-ліття літературної праці О. Олеся.

Коли в 1923 році з’явилася можливість студіювати на високих школах у Празі, я переїхала туди з чоловіком. Із цим культурним та гарним містом, зв’язано в мене багато спогадів. Та в першу чергу згадаю свою зустріч із Нестором Нижанківським, щоб доповнити спогади про нього.

Одного дня побачила я його в ідальні Укр. Гром. Комітету, де тоді зустрічалась велика частина еміграції. Він не пізнав мене, а я чомусь не признавалась, що ми колись були знайомі. Глянула тільки мимохіть на його ліву руку і з радістю ствердила, що нема знаку від колишнього пострілу.

За якийсь час мене запросили взяти участь у Шевченківському концерті. Н. Нижанківського представили мені, як акомпаніатора. Перша проба відбулася в його помешканні. Коли я співала першу пісню, Нижанківський був неначе задуманий, далі декілька разів глянув на мене, врешті зірвався

Особливе прохання

Комітет “Мати і дитина” веде вже широке листування. Окрім ділової переписки із збірними пунктами та станцією ЗУАДКомітету, окрім закликів до збірки і подяк обдарованих, приходять листи з проханням. Деякі з них обширні й балакучі, а другі скупіо накреслені невправною рукою. Всі вони говорять про біду й недостачу.

Та ось забував невеличкий листок із дивною чужоземною печаткою. “Норвегія”, читаємо на поштовому значку. На клаптику паперу зясовує гурток українців свою долю. Це кілька їх, хворих на туберкульозу дісталося до санаторії у Грімстад. Вже туди вони приїхали в лихому таборовому вбранні, бо в лікарнях у Німеччині їм одягу не давали, а тепер, хоч знайшлися у кращих умовах, проте одягу й білля далі не мають. Бракує їм взуття, бракує й білля до снання, а головне не мають светерів, яких потрібно їм, щоб лежати на свіжому повітрі.

Прохання — вимовне. Трое їх (2 чоловіки, 1 жінка) знайшлося у чужому оточенні. Може прийшли б і до сил та здо-

рова — та знову стає щось на перешкоді. Немає змоги побути на свіжому повітрі чи перейти по парку! Не згадуючи вже про прикре самопочуття бідно вдягненої людини серед гарного оточення. Незнання мови й самота ще збільшують чужість. А ми знаємо, що значить добре самопочуття у хворого й радість у його побуті.

Напевне знайдеться між українцями в ЗДА хтось, хто зрозуміє їх положення. Декілька піжам, добра пара взуття, шляфрок, а головне, міцний теплий светер. Це ненадто великий кошт. Напевне знайдеться збірний пункт, що зорганізує таку посилку, а може якась жертвенна одиниця? Добре було б, щоб ці речі були нові, бо в багатій Норвегії уживані речі вражали б.

А найкраще було б так, коли б светер виплели дбайливі жіночі руки. Є між нами майстри у цьому ділі. Тоді кошт такого светера дуже скромний, а в висліді солідна річ. І велика подяка від хворого на далекій чужині!

Олена Лотоцька, голова
Надія Ішук, секретарка

з крісла, взяв мене за руки й спитався схвилювано: Пані, це ви співали пісні мого батька в Манастириськах? Я була щаслива, що він пізнав мене по голосі. Від того часу він став моїм постійним акомпаніатором. Працювати з ним було дуже приємно. Ми докладно студіювали кожну пісню й дивували слухачів великою зіграністю.

Особливо радісно згадую оперу М. Лисенка “Ноктюрн”, що її ми ставили в Подебрадах. “Вакхантку” співала О. Мамонько, яка потім стала оперовою співачкою в Ризі. Роллю “офіцера” виконував О. Самойлович, один із трьох братів Самойловичів, знаних співаків. Роллю “Панни з рожею” по мистецьки співала чешка Ріхтрова, яка ніяк не могла навчитися вимовляти українського твердого “л” Роллю “цвіркуна” виконала приємним альтом Н. Дяченко-ва. “Цвіркунку” співала я. Підготовку всіх партій вів Н. Нижанківський.

У 1929 р. Нестор Нижанків-

ський виїхав до Львова. Останній раз я зустрілася з ним у червні 1934 р. у Львові, куди я приїхала як делегатка на Український Жіночий Конгрес разом із З. Мірною та Л. Садовською.

Н. Нижанківський запросив мене послухати його нові композиції. Він грав мені один твір, що мене сильно зворушив. Написав його в той день, коли гинули з рук польського ката хлопці-герої — Білас та Данилишин. Потрашаюче враження у цій композиції — це наслідування дзвонів українських церков, які провозжали мучеників в останню дорогу. Мабуть ніхто не виконував цього твору, бо був написаний потайки. Чи зберігається де?

Згадую покійного Н. Нижанківського з великим признанням за його прекрасний акомпаніамент, за цінні поради та глибину музичного таланту. Український музичний світ втратив у ньому передчасно здібного композитора.

Наша молодь виступає

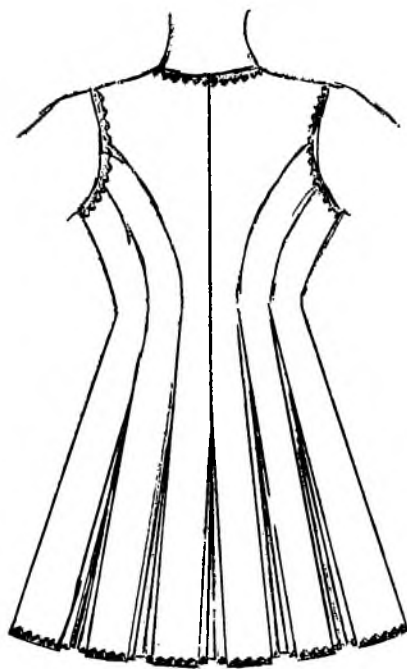
Дорогі юначки!

Я рада, що Ви рішилися придбати собі спіднички до полтавського вбрання. Зладити плахту, що нагадувала б справжню — це нелегка справа й за короткий час Ви не втяли б цього. А так могли у Шевченківському концерті виступати вже майже в цілому власному вбранні.

Кажу — майже, бо ще Вам бракує одна дуже важна частина, себто корсетка. Вона має велике значення, бо може зробити Вас стрункою або незугарною, залежно від того як буде пошита. Отже тому пригляньтесь уважно світлині й рисункові і прочитайте цей опис.

Корсетка це безрукавка з якоїсь міцної тканини — суконця, оксамиту або важкого шовку. Кольору може бути різного — чорна, червона, синя, зелена, але завжди в спокійних, спільних відтінках, а інколи різка й яскрава. Крій її опертий а українській свиті. Це значить, що права її пола заходить спереду на ліву. Ззаду вставлені у стані глибокі складки і то завжди непаристе число, три, п'ять або й сім.

Корсетка зроблена на підшивці з легшого матеріялу,



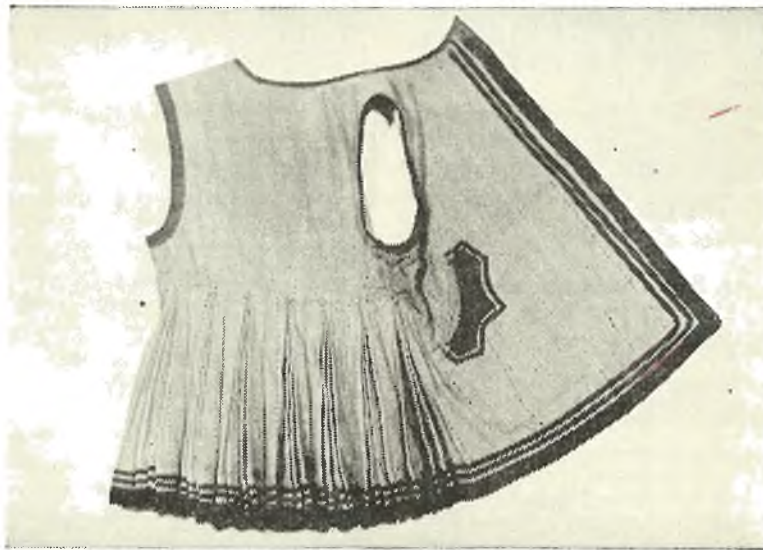
На рисунку зясований крій корсетки ззаду.

щоб була міцна. Прикраса її скромна це "зубчики" (зубчаста тасьма) чи оксамитки здовж краю. Часом лямують краї корсетки зубцями з іншого матеріялу.

Вас може здивує цей опис. Ви привикли бачити замість корсетки вільну оксамитну без-

міцно, а підчас танку чи іншого руху літає довкруги постаті. Вишивка на ньому зовсім зайва, бо в нас дівчина вишиває тільки сорочку й уся увага повинна бути звернена на рукав.

Корсетка, що обхоплює стан, робить дівчину стрункішою. Тому й треба перестерігати



Вовняна корсетка з Чернігівщини, придбана для музейної збірки США. Матеріал: гнило-зелена вовна, лямована чорним оксамитом. Полотняна підшивка.

рукавку з широким відкладним коміром та ще й багато гаптовану по краях. Часом почуєте й голоси, що такий "жупан" кращий, бо багато вишиваний та не має складок ззаду. Та послухайте в чому його хиба. Його крій нам зовсім чужий і ніде в нас невживаний. Він не має складок ззаду й тому зпереду відкритий, щоб звисав вільно. Через те він не обхоплює стану

спокійного відтінку в матеріялі. Вона застібується аж під шию й на її тлі добре виділюється намисто

Оттакою повинна бути Ваша корсетка. Розважте добре який колір і матеріял Вам відповідає.

Здається вже опис народного вбрання повний. Чи бракує Вам ще якась подробиця? Напишіть! Ваша Л.

ІЗ ВІДЧИТОВОЇ САЛІ

У січні ц. р. у Літ.-Мистецькому Клубі в Нью Йорку письменниця Галина Лашенко поділилась своїми споминами про життя і творчість Олени Теліги. Доповідниця подала влучну характеристику її вдачі та літературного напрямку.

Друге число „Живої Газети“ Літ.-Мистецького Клубу в Нью Йорку у дні 29. лютого редагувала секретарка Секції Журналістів О. Дражевська. У рямцях цього числа виступила Марія Донцова зі статтею, в якій торкнулася зміни імен і прізвищ в Америці. Ця проблема викликала живу дискусію.

Наприкінці лютого відбулась у жіночій референтурі ООЧСУ доповідь п. Ірини Повзаник на тему „Український жіночий рух, етапи його розвитку та сучасний стан“.

На зїзді Т-ва Українських лікарів у Нью Йорку виступила на науковій конференції д-р Тетяна Антонович із доповіддю на тему: Злоякісні новоствори і старість.

На загальному зїзді „Самопоміч“ дня 6. квітня промовляла Ольга Дмидрів на тему: „Чого ми сподівалися від новоприбулих“, де висказала ряд цікавих думок.

Мистецтво потребою душі

Гудуть томляче монотонним ритмом машини. Над станками похилені, зігнуті спini. Неповорушні, знедолені. І обличчя байдужі. Тільки руки, оці необхідні складові частини фабричної машинерії, зарисовують в повітря все одну й ту саму лінію. Рухом бездушним, механічним. Непотрібна у тій камері “роботів” жива думка виховується непомітно і летить; летить у далекий, рідний край, де

в народі: є казка,
що царівна Настка
спить під замком в Хусті
мов заклата в сні...
У Свят-Вечір ночі
відкриває очі,
лічить скарби Руси
що горять в огні.
Лічить їх і слуха
В Чорногорі духа
Чи не вчує князя
Михайлика гри.
А у Чорногорі,
спить у темнім зворі
лицарів залізних
триста тридцять три.

(Василь Пачовський)

А царівна та, це Оленка сама,
що своїм танком будить, з сірої
безодні віків викликає приза-

бутих лицарів народу, русалок і водяників, мавок і повітруль і весь мітичний світ, що й досі живе в українських легендах і повірях. У візії тій, народжується задум нового хореографічного твору. Оленка складає сольові й групові танки, вигадує костюми, чує музику флюяр і тримбіт. Всміхається.

“Це ваш “містейк” — чує раптово над собою голос — “усі тут гудзики пришиті з правої сторони, а чеж не ваше діло, ваші ліви”

Був пізний грудневий вечір, коли друзі супроводжали Оленку після її танкового концерту в Торонто. Надворі проймаюча студінь, під ногами грязюка, але в душах у всіх соняшний настрій. Ведеться гаряча дискусія, — що подобалося публіці більше — народня танкова тематика чи абстрактний танець? Важко вирішити. У стилізованих народніх танках Олена Заклинська повна весняного дівочого чару, шляхетно повздержлива в рухах, цілком природна в різnorodності ліній і угруповань. Танці ті публіка сприймає легко, без застережень, як милу зорову розвагу.

У модерному мистецькому танку Оленка відкриває своє духове обличчя. Ніжне й ліричне в “Осені” муз. Чайковського, поважне й вдумчive в „Колисанці” — муз. М. Колесси, повне драматичної напруги в “Дорозі” — муз. Лиська. Танок той подає глядачеві тільки матеріал і вимагає вмiти глядіти і розуміти його. Такого зусилля жадають усі роди модерного мистецтва. У примітивній, тобто рафіновано примітивній формі заховані великі ідеї і почування, глибина символіки й окрилені абстракти. Іноді знова вони сповнені реальним життєвим змістом.

Дехто думає, що оця “витончена несамовитість”, сакральний характер і монументалізм модерного мистецького танку відбирає йому розмах, приземлює і вироджує його та вкінці висуває питання: танець це — чи пантоміма?

Так, це правда, мистецький танець не виходить із м'язів а з мозку, не показує фізичної справності, а інтелект. У ньому все обдумане, все обчислене, все необхідне. Він може обійтися теж без сценічних костю-

Ганна Черинь

У лікарні ІЗ СЕСТРАМИ

Чотири тижні я ходила до медичної школи, по три години щодня. Пройшли теоретично елементарні обов'язки медсестри, потім все це практично — на великій, у людській зріст ляльці, потім ще раз практично — на нас самих. Половина курсанток правила за сестер, друга ж лягла в ліжку і грала ролю хворих. Нам міряли температуру, давали купіль, одягали, перестеляли ліжка, розносили ліки і т.д.

Навчання, до речі, відбувалось за рахунок робочих годин і нічого нам не коштувало.

Після якихось 3-4 місяців праці я вже почувала себе “старим вовком” і згори вниз поглядала на молоденьку мурирку Бері, що почала працювати

вже після мене і була ще більше безпорадна, ніж я на початку своєї “карієри” Отож я її взяла під своє крило і почала повчати:

— Бері, ти можеш вибрати одне із двох: перше — якщо тебе не бачить старша сестра або головна наглядачка, то роби все помалу, як тобі зручніше. Але ж пильнуй, щоб, як вона наближається, було “олрайт” Або можеш робити інакше: роби все, як належить, тоді тебе ніхто не вловить на гарячій. Так важче, але певніше.

Бері вибрала перший шлях. Коли сповивати дитину, правило каже не лишати розкритих шпильок, щоб часом не вколоти немовляти. Бері не хотіла

розчиняти, зачиняти, а потім знов розчиняти й зачиняти шпильки і задовольнялась тим, що клала їх далеко від немовляти — на полицю для мила. Все було б гаразд, але якось Кларіс просунула носа в двері і гаряче шепнула:

— Наглядачка!

Бері схопила шпильки, стала їх зачиняти і в поспіху поколола собі всі пальці. З того часу вже дотримувалася правил.

Проте, цього разу наглядачка навіть не глянула на Бері, бо вона прибула на наш відділ спеціально, щоб поговорити з Бюлою.

Бюла працювала на другій зміні, з другої години дня. Це була двадцятилітня огрядна дівчина, з чудовим, природно-кучерявим рудуватим волоссям, пухнастими білими віями, наївно-безсоромними сірими очима, товстими яскравими губами і опасистим ніжнорожевим ли-

мів, світел, декорацій, навіть без музики. Та мимо усієї своєї аскетичності й танкової логіки модерний мистецький танець не затрачує звязку з природнім інстинктом, з оцим несвідомим, що дремає в душі кожного мистця.

Велика шкода, що тут за океаном так рідко або й цілком нема нагоди бачити великих мистців і їх танкових композицій у модерному стилі.

Тут всевладно панує клясичний балет, що для європейських переселенців є тільки ремінісценцією минулих десятиріч. Найбільша сьогодні модерна танцюристка, а м е р и к а н ська Марта Грегем, має більше прихильників свого талану в Європі, як в Америці. Тому безперечно небуденними мистецькими подіями в нашому житті є виступи українських танечниць які продовжують мистецьке вчення своїх великих вчителів. Оленка Гердан Заклинська — учениця Розалії Хлядек, Відень, Рома Прийма — учениця Гаральда Кройцберга, Зеєфелд, Дарка Кравців — учениця Мері Гіман, Дрезден.

І хоча всім їм доводиться жити в умовинах цілком несприятливих для мистецького росту, хоча як важко налагодити живий звязок із мистецьким світом, хоча бракує їм мистець-

кої атмосфери, необхідної для духового життя — вони живуть, творять і — ждуть. І в Оленчиній течії межать готові нові танкові шкци, рисунки костюмів, у скромній кімнатці (на другім „фльорі“) у мистецькому неладі розкинуті фарби, плястеліна й ножи, розкрита лежить збірка поезій І. Наріжньої п. В. Пачовського. Тут до пізної ночі Оленка працює, схоплює свої візії, що цілу днину ввижаються їй у „шапі“ Надає їм плястики, вкладає душу і уся горить творчим полум'ям. І вірить, що вони, втілені у танкові форми, найдуть дорогу до сердець української публіки вже у наступному концерті. Ні труднощі, ні перевтома не всилі вбити мистецької снаги бо коли мистецтво є справді потребою душі, тоді воно звязане органічно з усією істотою і нема сили відірватись від нього, забути його.

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

У грудні м. р. влаштував Відділ Укр. Золотого Хреста в Сен Пол, Мінн. вечір, присвячений літературній та мистецькій творчості Оксани Лятурицької. Сама мисткиня не могла бути присутня на вечорі через те, що саме видужала після двох тяжких операцій.

Творчий постаті цієї поетки присвячено окрему згадку в нашому журналі.

цем. Дивне поєднання підкреслено — гарних і відворотних рис. Характер Бюла відповідає її зовнішності. Спочатку вона робила враження щирої, товариської, по-коровячому добродушної дівчини. І це враження не було помилковим — вона таки ніколи не замикала воріт свого щедрого серця. Досить вам з нею п'ятнадцять хвилин поговорити, як ви вже знатимете, скільки лікеру вона вчора випила зі своїм приятелем Діком, якого вона таки перепила і мусила власноручно відволочити додому; вона не заважається навіть розповісти й скільки келихів пива вона ковтнула вже сьогодні перед роботою. Розкаже вона вам, і скільки в неї грошей, і скільки боргів, і що купила, і що загубила.

Свою одвертість Бюла розповсюджує і на маленьких пацієнтів, особливо на старших із них, віком в 15-16 років, які вже

й самі дещо розуміють у коханні. І уявіть собі, щирість мабуть такі найбільш вирашна риса людської вдачі, бо гуляка Бюла завоювала симпатії всього відділу, не виключаючи й мене.

В перший день нашого знайомства Бюла сіла на підвіконня, зайнявши його цілком, і звернулася до мене:

— Як тебе звуть?

— Галина. А тебе?

— Бюла. Ти еспанка?

Я, здається, на еспанку мало схожа, але сумніваюсь, щоб Бюлі варт було пояснювати, що таке Україна, тому я лиш виправила:

— Циганка.

— А любиш чоловіче товариство?

— Люблю. Я вважаю їх більш натуральними, хоч би через те, що не фарбуються й не роблять очок.



Теодозія Стельмах, секретарка 26 Відділу США в Дітроїті, придбала в попередній кампанії „Нашого Життя“ 51 передплатниць.

УКРАЇНСЬКІ БАЛЕТНІ ШКОЛИ В ЗДА

У Нью Йорку діє балетна школа Валентини Переяславець з великим успіхом. Дня 17. травня виступила вона з цікавою програмою у Філадельфії, а 25. того ж місяця дала свій заключний виступ у Нью Йорку.

У Філадельфії балетна школа Ірини Голубовської виступила на українському вечорі Інтернаціонального Інституту з такими точками: „Ой на горі там жінці жнуть“ і „Гопак“. На 14. червня школа ладить свій заключний виступ.

Ну, то ти із наших. Якщо хочеш, підемо зі мною сьогодні на весілля до мого кавалера.

— Хто ж наречена?

— А там одна дура. Я б могла все це шкереберть обернути, але знаю й так, що через місяць розвід візьмуть. Хай собі побавляться.

Не встигла я вигадати привід, щоб відмовитись від таких приємних запитань, як з'явилась вищезгадана наглядка і зробила Бюлі перше зауваження за те, що в робочі години не годиться сидіти на лутці.

Бюла надиво швидко освоїлась зі своїми функціями і вже на другий день, не зважаючи на свою комплекцію, велетенським метеликом літала по кімнатах, перекидаючи все на своїм шляху. Діти, кому тільки лікар дозволив ходити, тупцяли за Бюлою і просили:

— Бюло, зайди до мене!

Тіням Марії Скубової

Ще заки появилися часописні вістки про смерть Марії Скубової — передаю їх з вуст до вуст.

В квітну неділю зайшла я до передпохоронної каплиці, щоби вислухати Панахиди та помолитися за її душу. Три дні правлено ці Панахиди, та завжди каплиця була переповнена. Рідні, представники військових, наукових та культурних установ, Відділу Червоного Хреста в Нью Йорку, Союзу Українок Америки, Самопомочі, приятелів, знайомих та вдячних за щирі опіку скитальців з усіх сторін України

Прийшли всі, щоби попрощатися в останнє цю незвичайну жінку.

Прапори хилилися над нею, військові відзнаки, Військовий Хрест армії Симона Петлюри, такий же сам УСС прикрашували домовину. Написі на вінках шепотіли теж свої привіти. Бо чи не говорять хочби цей один напис? „Товаришеві по Зброї — Обеднання Вояків Української Армії“.

Промови генерала Загородського, о. протоєрея Весоловського, голови 1-го Відділу США, основного Марією Скубовою — п. Пелешок та других представників установ так у каплиці, як на цвинтарі та поминках — представляли всебічність праці покійної.

Які ж заслуги має Марія Скубова поза службою у Визвольних змаганнях?

Відповідь на ці питання найдемо в її книжечці „Спомини“, виданій у р. 1950, накладом приятелів в Торонті.

Родом із с. Іванівка на Скалатщині.

В 6 році життя тратить маму. Освіта в сільській школі. У 18 році подружжя зі старшим, хворим чоловіком. Пізнає місто через акушерські курси. Судьба селянської дівчини, киненої у важке ярмо життя, потім виконання своєї професії, заставили призадуматися над долею української жінки. В 1904 році виїзд до Америки. Вражає її доля молодих українських емігранток, ведених агентами до деморалізації та безвірства.

Хоче допомогти, створити якусь організацію, але не знаходить зрозуміння у своїх.

На її голову сипляться обмови та злобна критика. Люди жили пересудами, що не варто займатися „такими дівчатами“. Мусіла працювати з добродійною американською установою. Рятую, кого може, влаштовує на працю, опікується, вчить.

У 1907-1909 рр. прибуває інтелігенція до Нью Йорку. Народжується ідея „Української Бесіди“. Фінансує сама винайм хати. Бібліотека, аматорський театральний гурток, хор.

У 1914 році виїздить до Галичини. Застає Зїзд Січей та Соколів — передає як делегатка привіт з Америки. У серпні вибухає війна. Голоситься до санітарної праці. Вислана на фронт падає в російській полон. Виміняна вертається до Австрії. На праці захопили її листопадові дні. Організація УСС на Поділлі, санітарна праця, тиф. По виздоровленні виїзд до польських таборів полонених. Літо, 1920 р., пра-

ця в шпиталі, большевицький полон. Втеча з полону до Галичини.

Р. 1921 поворот до Америки. Заснування „Жіночої Громади“. Висилка допомоги для старого краю. Пропаганда українського мистецтва. Обіхала 12 стейтів із виставками, видала при помочі кількох членів СУ книжку: „Україна та її мистецтво“.

У 1930 р. виїзд до Галичини. Час пацифікації, звірства поляків. Праця в Народній Лічниці при лікуванні жертв пацифікації. Поворот до Америки зі знімками та матеріалами. Праця в „Жіночій Громаді“.

Суха, скорочена хроніка праці одної людини, що ні години не витратила на безділля. Це було життя Марії Скубової. Один з бесідників на похоронних сходинах сказав: „Треба було Марії Скубовій вмерти, щоби люди дізнались — ким вона була. Голова 1 Відділу США сказала: „Я горда, що очолюю товариство, що його заложила пок. Марія Скубова. Я нині бачу, ким вона була.“

В Нью Йорку завязався при Відділі Червоного Хреста Комітет, що займається поставленням мистецького пам'ятника на могилі цієї невтомної, нічим не зраженої працівниці у найтрудніших ділянках українського життя. А була нею лише сільська дівчина з золотого Поділля з творчим вогнем у серці і любов'ю до України та її дітей.

Нехай американська земля буде їй пером, заки не спочине на Україні!

Ірина Домбчевська

— Бюло, розкажи мені про твоїх кавалерів!

— Бюло, завяжи мені бантик!

А Бюла охоче посвячувала малих приятелів у свої таємниці. Більше: вона, наприклад, входила у якусь кімнату, сяючи червонастим волоссям, і загадувала:

— Слухай-но, Джане, тобі все одно нема чого робити, то виглядай у вікно, як побачиш шестифунтового блондина в жовто-червоному комбінезоні, гукни мене. І не тільки Джан, але кілька пацієнтів, не відриваючи очей від вікна, пильнували Бюлиного кавалера.

Ввечері праці не так багато, і Бюла, зробивши все, що треба, використовувала решту часу для себе — то по телефону подзвонить, то крутеники на зачісці прилаштує, то пару листів напише. Не знати до чого б дійшла Бюлина раціоналізація, якби одного вечора вона

не випрала кілька причандалів свого туалету та й повісила їх десь на видному місці сушитись. Мабуть того дня вона також побувала в пивній, бо забула забрати свої речі, а на другий день при обході вони одразу впали в око наглядачці. Наглядачка навіть не спитала в неї, чие це майно. Чи вже вона говорила щось Бюлі, чи ні, — але більше ми Бюли не бачили.

Другого дня по її вигнанні привели до нас нову працівницю. За наглядачкою злякано ступала скромного вигляду, гладенько причесана, зовсім не фарбована молоденька дівчина що тримала під пахвою товстелезну книгу й блокнот. Книга виявилась Біблією. Геді вчилася на теологічному факультеті університету і одночасово вирішила трохи підробляти, працюючи чотири години на день, Скромність її надзвичайно

мені заімпонувала, і я першою почала розмову:

— Нащо ви студіюєте теологію? Адже жінка не може стати священиком!

— Я хочу бути сестрою-місіонаркою, їздити в найдальші краї й навертати дикунів на християнську віру.

Знання мої в теології відомо які: я вірю в Бога, як проста сільська баба, не копаючись у релігійних догмах. Але все ж у нашій розмові скоро коса найшла на камінь.

А чому це, — блискаючи темновишневими очима присіклась Геді, — чому у вас признають днем відпочинку неділю, коли справді має бути субота? Адже Бог спочивав у суботу!

— Ми святкуємо неділю, бо так каже наша церква, — просто відповіла я.

— Але всі ми походимо від Великої Римської церкви, нащо ж відколюватися?

Ювілей 2 Відділу С У А у Честер, Па.

Першою, що дала заохоту до заснування 2 Відділу С У А в Честер була бл. п. пані Катерина Бобяк. За її ініціативою скликано збори 27 мая 1917 року, на які прибуло 12 жінок: Бобяк Катерина, Венгжин Розалія, Верещак Анна, Гачак Антоніна, Каспар Марія, Коваль Анна, Лебішак Юлія, Машурак Катерина, Стецій Теодосія, Рубан Параскевія і Хомин Ева.

Зараз від початку заснування 2 Відділу праця зачалась розвиватися дуже скоро. Членки горнутьесь до праці та не жаліють труду в його підприємствах. Багато жінок прибуло з краю з невеликою свідомістю або й без знання письма, але тутешне життя і власна організація зробили їх свідомими та жертвеними громадянками.

Щороку наш відділ переводить Свято Матері, Ольги Басараб, підготовляє час від часу виставки, робить пікніки та велику традиційну вечерю в "День Подяки", на якій гостить коло тисячі людей. Завсіди бере активну участь в церковних та громадських підприємствах. Придбані гроші завсіди розділювано на різні народні цілі, давали поміч краєві (Рідна Школа, Інваліди, Карпатська Україна), на видання творів Ле-

сі Українки, на УПА й Амер. Черв. Хрест. Велику поміч получену з великим вкладом праці дано скитальцям. Переведено збірку одягу, харчів, ліків, дано поміч переселенчій акції та опіку новоприбулим.

Рівнож немалою сумою гроша наш Відділ причинився до розбудови нашого культурного осередку в Честер. Це була будова Укр. Нар. Дому, Укр. Прав. Церкви, а при кінці парохіяльного дому, який закінчено минулої осені. Тому сьогодні, в році в якому відзнача-



МАРІЯ ТЕРШАВСЬКА
Голова 2 Відділу С У А в Честер, Па.

ємо 25-літній ювілей нашого Відділу, сміло можемо сказати, що ми того, так дорогого часу в житті нації, не змарнували.

Очолює наш відділ на цей рік п. Юлія Тершавська. Походить вона з села Дуліби, пов. Стрий. Приїхала до Америки молодою дівчиною, вийшла заміж у 1922 р., до С У А вступила в 1927 р. При праці ніколи не виявляла втоми ані невдоволення, все з усмішкою на устах, все привітна. Своєю особою вносить бадьорість та всім додає запалу до праці, всіх піддержує й вчить витривалости. Головує в нашому відділі з кількалітньою перервою 6 літ, а крім того кілька літ була касієркою. Крім муравлиної праці для організації, церкви та громади виховала дві дочки, з яких вона сьогодні може бути насправді горда. "Наука — це гроші" — завжди говорить. Тяжка праця на фабриці не страхала її, бо вона знала, що за ці тяжко запрацьовані гроші її дочки набирають освіти. Сьогодні її старша дочка др. Марія Гансігер — є лікаркою в Геддон Гайтс, Н. Дж., а молодша — закінчила державну працю в Японії.

Марія Івахів.

— Ба, не всі. Ми прийняли християнство з Греції.

— А хіба ж Греція не в Римі? — достойно, все ще блискаючи очима, здивувалася Геді.

Це, між іншим, явище парадоксальне, але реальне: студенти вищих шкіл мають право вибирати собі дисципліни, і деякі з них роблять свій вибір так вдало, що, немов Сцілу і Харібду, обминають алгебру, фізику й географію.

Отут я згадала, як свого часу мучилась із біномом Ньютона і Пітагоровими штанами — і щиро позаздрила Геді.

Поява Геді в нашому відділі внесла ліричну течію. Привчаючись до своєї майбутньої ролі, вона вишукувала найбільш страждаючих пацієнтів, годинами сиділа при них, читала, молилась сама і їх вчила молитись, не забуваючи навчати їх шанувати день суботній.

Старша сестра навіть не зага-

дувала їй іншої роботи, і за Геді вкорінилось це душеспасительне призначення.

Вона, між іншим, одна з небагатьох виявила непідроблене зацікавлення Україною і всім українським, записала рецепти на борщ і голубці, розпитувала про український народній стрій і зачіски. На її прохання, одного дня я всіх хворих дівчаток позаплітала по-українськи, а лису Мілбу прикрила вінком із паперових квітів. Якось підчас сніданку, побачивши мене за читанням "Кобзаря", вона попросила читати вголос і, нічого не розуміючи, уважно слухала добрих пів години.

Останнім запитанням Геді про Україну було: чи всі українці вже прийняли християнство і чи, на мою думку, їх можна було б повернути на ідею святкування суботи замість неділі.

* * *

Вечір спадає на землю туманним спокоєм. Густішають вечірні тіні, і здається, що дерева на бульварі перед лікарнею підходять ближче один до одного.

Зірок немає, і їх роллю невміло, жалюгідно виконують ліхтарі та реклями. Звичайний міський пейзаж.

Геді і я працюємо сьогодні на другій зміні — від 2:30 до 11. Складаємо на возик чисті нічні сорочки, рушники, зубний порошок, ковдри — будемо готувати дітей до вечері і сну. Де-не-де тихо грає радіо, у спільній кімнаті декілька старших ще сидять перед телевизором. Старша сестра не відходить від хворої на левкімію Лінди, що сьогодні переживає свої найтяжчі години.

Лікарня! Місце страждань і радощів, надій на чудо, сліз і сміху — арена боротьби Життя і Смерті!

3 дороги

Друга моя поїздка — відвідини Відділів СУА у Клівленд, Акрон і Міннеаполіс, як теж участь у конвенції Генеральної Федерації Жіночих Організацій — почалась 4. травня 1952.

Ранок був гарний, заповідалась приємна подорож 4-5 годин. Однак в половині дороги літак почав гойдатись і кидатись. Подорожні непокоїлись, доглядачка підходила, давала пастильки на успокоєння. Всі раділи, коли літак врешті осів у Клівленді. Я мусіла бути зеленіша весняної трави, коли ввійшла до залі, де вже ждали на мене п. Галя Мураль, містогорова СУА, п. Габривська, Фецачин і Завінська. Автом панни Галі ми відіхали до дому панства Мураль, в Пармі, на передмісті Клівленду. В просторому домі, у мальовничім положенні серед кілька-акрового лісу, де струмочок журкоче та серед пташиних пісень, живуть гостинні Франко і Катря Муралі з донею Галею. Пані Катря вітає нас радісно, стіл уже готовий до перекуски. Розмова пляни. Завтра, 5. травня, в год. 7-ій вечора, стрічатиму членок 30 Відділу, кажуть мені, а покищо треба відпочити.

Понеділок, 5. травня, в залі Народного Дому жіноцтво вже зійшлося. Пані Габривська, голова, відкриває збори, просить мене до слова. Марія Фецачин секретарює. Реферую про справи організаційні, громадські, проте, що за нами, що зараз, що в майбутньому. Опісля запити: де буде дім Централі СУА, чи можливе побільшення журналу „Наше Життя“, які є пляни для видавництва СУА, як діє Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), коли її управа розкинута по різних краях, чи суспільна опіка СУА співпрацює з ЗУАДКомітетом, як заповідається Конгрес УКК, і безліч інших питань. Оживлена дискусія, пропозиції для конвенції СУА, що має відбутися в травні 1953 в Дітройті. Вибирають делегатку на Український Конгрес. Господиня вечора просить до перекуски. Гутірка, хтось піддає думку зложити датки на пресовий фонд „Н. Ж.“. Це, кажуть, на памятку цього вечора, щоб наш журнал

якнайскоріше побільшився. Зібрано 46 дол.

У четвер, 8. травня, збори 60 молодечого Відділу в домі панства Муралів. Звечора зіжджається автами молодь, дівчата, молодиці. Панна Мураль, голова Відділу, проводить зборами. Після реферату найбільше запитань про американські організації, де СУА є членом, Конгресовий Комітет, про новопрібудих (як їх приєднати до молодечих Відділів), видавництво „Нашого Життя“, музей українського народнього мистецтва при СУА, що можна посилати українським залишенням в Європі і т. д. Після дискусії вибирають делегатку на Конгрес. Гутірка за кавою й тортом. Пізно розіжджаються домів.

П'ятниця, 9. травня, дощ і холодно. Хвилююся, що може-може членки 14 Відділу не зійдуться численно на збори. Година 7 вечора, входжу на залю повну жіноцтва. Не злякалися, значить. Голова 14 Відділу, п. Марія Білецька, стрічає мене у дверях. Вітання з членками. Пані Білецька відкриває збори, п. Анна Бурко секретарює. Після моєї доповіді дискусія. Заінтересування плянами Головної Управи СУА. Новопрібуді тут і в 30 Відділі, вступають у члени та співпрацюють. Пакунки українським залишенням будуть висилати, делегатку на Конгрес виберуть на наступних Зборах. — Опісля перекуски, а радше вечора, добра риба з усіми приставками, що її готовила п. Марія Кравчишин, відома в Клівленді із свого куховарського таланту. Збірка на пресовий фонд „Н. Життя“ принесла 19 дол.

Збори 25 Відділу не відбулися з приводу недуги голови, п. Розалії Пусило.

ЗІЗД ЖІНОК-ВЧЕНИХ

У Києві відбулася конференція жінок-вчених, на якій зроблено підсумок діяльності киянок у галузі вищої освіти, культури, мистецтва. На конференції було аж 175 кандидаток-вчених, що й показує велике замилювання до науки у киянок. Відмічено 8 дійсних членів Української Академії Наук та 6 артисток.

В суботу, 10. травня, я виїхала автобусом до Акрон, Огайо. Заїхала до дому довголітньої секретарки 7 Відділу СУА, п. Анастазії Зепко, де вже ждали мене п. Марія Пулк, голова, і п. Марія Поливка. По смашному обіді у пані Зепко ми поїхали на збори в церковній залі. Пані Пулк, відкриваючи збори, привітала теж кількох приявних чоловіків, заявляючи, що в їхній громаді чоловіки живо цікавляться працею 7 Відділу СУА і прийшли спеціально привітати голову Союзу Українок Америки. В доповіді, поза організаційними справами, я довше спинилась над загальними громадськими справами, особливо над діяльністю УКК і ЗУАДК-у, їхньою працею і плянами в майбутньому. Промовляли теж панове Олекса Зепко і Лесняк та дружина місцевого пароха пані Дурбакова. Сходили затяглись до пізна, а підчас перекуски була ще товариська гутірка. Мене взяли до свого гостинного дому п-во Антонюки, а в неділю ранком відвезли мене своїм автом знову до Клівленду. Того дня я сподівалась візити п. Анастазії Білецької-Федуняк, місто-голови СУА з Шикаго, яка мала приїхати, щоб обговорити деякі організаційні справи. З летунського порту ми поїхали на обід до п. Марії Фецачин, секретарки 30 Відділу СУА, а опісля знову додому Муралів, де ми конферували до вечора, коли то вона знову відлетіла до Шикаго. Пані Федуняк буде представницею СУА на ювілейному Зізді Союзу Українок Канади, що має відбутися 4, 5, 6 і 7 липня у Вінніпегу.

Дня 13. травня я відлетіла до Міннеаполіс, Міннесота, на конвенцію Генеральної Федерації, і поспіла ще на вечірню сесію. За мешкала того дня в готелі, бо не хотіла турбувати п. Марії Процай, яка запросила мене перебути час мого побуту в Міннеаполіс у її гостиннім домі. В середу, 14. травня, на пополуднею сесії конвенції я промовляла до 5 і пів тисячі делегаток і двох тисяч гостей.

Про мій побут в Міннеаполіс напишу в наступному числі „Нашого Життя“.

Олена Лотоцька, Голова СУА.



М а й о н е з

Майонез — це відповідна сполука жовтка з оливою, з додатком соку з цитрини і соли.

Жовтка з оливою повинні творити одну суцільну пухку масу. Постає вона так, що дрібні кульки товщу повисають у масі жовтка. Можна побачити, що кульки товщу укладаються рядками підчас утирання. Тому треба терти майонез лиш в одну сторону. Завернені з обігу кульки товщу лучаться з другими у більші та відділюються від жовтка. Кажемо, що майонез не вдався. Поправити можна лиш, взявши свіжі жовтка та додаючи до них невадий майонез потрохи, неначе оливу.

Приладжування майонезу є доволі складною справою й тому вимагає декілька вказівок. Жовток має велику можливість розтягання й творить немов дрібні міхурчики. Тому кількість оливи, яку лучимо з жовтками, може бути доволі велика. Два жовтка можуть втягнути — окрім воздуха, що ходить теж підчас утирання — квартиру оливи, сок із одної цитрини й чотири ложки буліону або води.

Важним правилом втирання є те, що олива повинна входити у жовтка тільки краплинами. Головно на початку треба цього безоглядно перестерігати. Приспішування тут може тільки пошкодити.

Вбивати майонез слід у порцеляновій або шклянній мисці, вставивши її у посудину з теплою водою. Однак це не сміє відбуватись на вогні. Коли жовтка з оливою творять надто густу масу, розрідити кількома краплинами цитринового соку або буліону та вбивати дальше поки жовтки не втягнуть всієї кількості оливи.

Треба пригадати, що майонез із сирих жовтків є більш раціональний, як із варених. Варені жовтка перестають бути

тягливі та не можуть включити в себе стільки оливи. Тому з цієї самої кількості жовтків одержуємо багато меншу кількість майонезу.

І ось так вкоротці виглядав би на око зовсім простий виріб майонезу. Та чомусь можна стрінутись із переконанням, що майонез — це якась ніби містерія кулінарної штуки. Це правда, що це діло вимагає певного вкладу часу й праці, а, головно, терпеливості. Може й тому майонез не має популярності серед наших людей і ми зустрічаємося з ним у нашому стравописі хіба тільки з нагоди якогось прийняття. Воно було оправдане в краю, де висока ціна оливи здорожувала його. А краєва олива з рослинного насіння не була при очищуванні доведена до такої ідеальної вибагливості, якої вимагає майонез. Вже в останні роки перед війною олива з сої чи сояшника зближалась, до певної міри, до тієї чистоти.

Майонезу вживають до різного роду зимних салат і м'ясів, себто — дробу, телятини й риби. Із нього комбінують також холодні підливи. У тутешніх обставинах він майже необхідний для другого снідання (хліба з м'ясивом чи яйцем, рибами, салатою) замість масла, яке тут, головно, літньою порою розтоплюється.

Певно вже вам прийшлося звернути увагу на те, як часто тутешні "сендвічі" скомбіновані з майонезом? Чи не варто нам цим поцікавитись? Мабуть щось є в тому, коли цей, непопулярний у нас майонез, став майже щоденним харчем народів південних країн. Колись у гострому, континентальному кліматі України потрібне нам було сало. А тепер літня духота каже нам переконатись до майонезу.

Майонез може мати велике значення у відживі дітей. На-

віть поверховний розгляд його нас про те переконає. Легко-стравний сирий жовток зберігає, окрім інших складників, також певні вітаміни. Олива — це один із легше стравних товщів, поданий у дрібному розпиленні. Тому треба дітей до нього змалку привчати.

Тай дорослі повинні до нього привикати. Харчування в літню пору мусить опиратись на городині та овочах. А додаток майонезу збільшує енергетичну вартість харчу.

Наталія Костецька.

ІЗ ГОСПОДАРСЬКИХ ТАЙН

Моя дорога!

У суботу стрінула я Марію у шпиталі, ми обі відвідували товаришку праці. Мої квіти, що я їх принесла хворій, нароби-ли клопоту. Ні дзбанку, ні шклянки немає. Марія практична як усе, принесла свої квіти у паперовій коробці з молоком, обгорненій у зелений стانیоль. Легенька коробка не забрала місця, не було страху, що розібеться. Ми подивлялися практичний змісл Марії й розмова зійшла на господарські теми. Ось декілька порад, що виринули:

1. Коли трісне шибя, — заки вставиш нову, помаж тріщину знутри шеляком. Ні дощ, ні продув не зайде в хату.

2. Коли хустинка чи серветка замажеться усною фарбою, намочи пляму у гліцерині, заки візьмеш її до прання.

3. Коли твої діти мають плястеліну, візьми кусник до кухні — побачиш як придасться. Завинена у восковий папір, заступить корок до кожної пляшки, заліпить кожну шпарку на рамі віконній, чи таку від миші.

Марія, як звичайно, жвава і вміє все щось нового сказати. Та я обіцяла, що другим разом ти розкажеш нам із свого досвіду. Чи добре так? **Орися.**

Людський організм у літі

Із кожним днем наближуємось до літньої духоти, яка нераз дуже дошкулює. Хоча нарікаємо нераз на неї, ми не-свідомі того, як вона ділає на наш організм.

Тепло людського тіла звичайно випромінюється у воздух та випарюється через потіння. При гарячій погоді випромінювання тепла є зменшене, бо повітря також є тепле. Натомість найбільш активним регулятором тепла в гарячу погоду є потіння.

Людський піт є розчином звичайної соли, сечовини та небагато солей калія. При мязевій праці та невідповідному одягові піт виділюється в більшій кількості. Збільшує потіння у людини теж підвищена вогкість повітря.

Коли організм тратить сіль та воду через потіння довший час і не поповнює цієї страти своєчасно, настає згущення крови та зменшення кількості соли в крові. А це викликає хворобливі признаки: швидкий живчик, низьке тиснення крови, біль та заворот голови, болючі корчі в м'язах тіла і нервові подразнення.

Щоб запобігти великій втраті води через потіння, треба пити більше води чи слабого чаю (не кави, ані пива чи іншого алкоголю). А щоб запобігти втраті соли через потіння, треба їсти солоні страви (солоне масло, оселедці та інше). Тут пють також слабо солону воду (1 гр. соли на 1 літру води), або вживають регулярно таблетки соли. Однак при хворобах серця та хворобах кров'яних посудин людина мусить бути підчас гаряча дуже обережною.

Місцеві люди, що вже довгий час живуть в Америці, або тут народжені, є акліматизовані до теплої та вогкої погоди. Акліматизація полягає в тому, що організм цих людей має кращу можливість запобігати забуренням тепла. Тому й нарікають більше новоприбулі, що мусять звикати довший час, а іноді й допомогати своєму організмові переносити гаряч та вогкість. Бо в Україні немає такої вогкої гарячі, як в Америці, особливо коло бережжя океану.

Др. Зоя Плітас.

Що це таке найлон?

Це таємниче слово нам добре відоме. Знаємо його головно з ужитку панчішок, що від цього винаходу стались незнищенні. Враз із винаходом найлону зникло, або зведено до мінімуму ненависне цировання. То ж не диво, що з "найлоном" вяжеться в нас симпатія, подив, а навіть і вдячність.

Та мало хто знає основу цього поняття. Відомо, що це штучний шовк, видобутий із вугілля, води й воздуху. Головною його прикметою є тривалість і мабуть немає нитки, що могла б найлонові під тим оглядом дорівнати.

Винахід найлону припадає на час між обома світовими війнами. Підчас війни він увійшов у життя для її потреб — легкопадів, шнурів і сіток. Після війни скеровано його продукцію на панчохи й у скорому часі він витиснув всяке інше виробництво панчіх. Тривалість і прозорність найлонових

панчіх забезпечили їм виключне місце. Згодом перенесено цю нитку на виріб трикотового білля.

У дальшому стали текстильні фабрики примінювати найлон і до інших тканин. Виробляють із нього вже сатину, тафту, оксамит і маркізету. Комбінують його з рейоном і бавовною на тугіші матерії, призначені на завіски, скатерті й хідники. Також матеріяли на чоловіче вбрання, особливо літне, дістає тепер домішку найлону. Зокрема прийнялися в ужитку найлонові светри, жіночі й мужеські. Новиною є чоловічі, найлонові панчохи з додатком бавовни. Щодо тривалости немає їм пари. Цю новину напевно радо приймуть нежонаті чоловіки, а також жінки жонатих.

Є ще одна прикмета найлонової нитки, що запевнює їй ужиток. Найлонова нитка не тільки туга, але й гладка й че-

Косметичний порадник

(Веде Євгенія Янківська)

У гарячі літні дні я сильно пітнію. До цього запах поту у мене дуже прикрий. Чи можна в цьому зарадити в нешкідливий спосіб? **Оленка**

На стримання поту добре впливають купелі й обмивання в солоній воді. Зокрема проти пітніння ніг є знаменитий засіб. А саме: шодня — рано й ввечері півгодинні, добре теплі купелі ніг у солоній воді (на 2 пайнти води жменя кухонної соли). До панчіх всипати сухого пудру, що є спеціальний для ніг.

Запах поту усуваємо — окрім пастильок із хлорофілем, які неутралізують запах на короткий час — різними косметичними препаратами. Купувати речі патентовані, бо ці признаки урядом здоров'я й не повинні шкодити.

Багато я читала про добрий вплив масажу лица та збереження молодого вигляду. Чи можна ці масажі робити самому і в який спосіб? **Оленка**

Масаж лица є дуже важкий при плеканні обличчя. Та він вимагає фаховости й неправильне масування може принести багато шкоди. З'ясую коротко можливости масажу, які може переводити також нефахова людина.

По митті треба лице дуже легко висушити рушником. Зокрема партій під очима не слід сильно витирати. Коли накладаємо крем, не можна його витирати, бо можна розтягнути м'яз. Найкраще легко розвести його по лиці, сильно вбивати пучками пальців і легко цілими долонями, особливо долішні частини (5-10 хвилин).

Зате шию масувати досить сильно всіма пальцями (натовстити відживним кремом). Масувати в напрямі серця, себ-то згори в долину.

Зазначу ще, що добре впливають на молодий і здоровий вигляд щоденні купелі, руханка цілого тіла, а зокрема руханка м'язів лица і шиї.

рез те менше забруджується. Через ту гладкість волокна найлон легше переться та скоро висихає. Підчас виробу найлонової тканини її затривають проти збігання й витягання і тому найлонові вироби задержують свій первісний вимір після прання й сухоочищення. Навіть усякі складки на найлоновому вбранні не випростовуються внаслідок прання.

За С. Стечишин.



Українська вишивка



ВИШИВАНА СУКОНКА

Настав час вишиваних імпрез. Тільки що відбувся в Нью Йорку вишиваний баль, що стягнув цікаві моделі та показав добрий смак нашого жіноцтва. А вже підготовляються вишивані вечорниці у Філадельфії, що їх ладить 10 Відділ США.

Подаємо тут модель суконки, який дуже добре надається на прикрасу вишивкою. Їого можна придбати готовим, а вишивку примінити опісля. Та хто хотів би його пошити, потребує на величину 18 около 4 ярди матеріалу, широкого на 1 ярд.

Вишивка примінена на обох кишнях та на маншетах рукавів. Це є густий взір у ярих красках, виконаний хрестиками. Можна обвести також комір і передню полу суконки вузькою косичкою у красках взору.



Вже вийшов із друку збірник

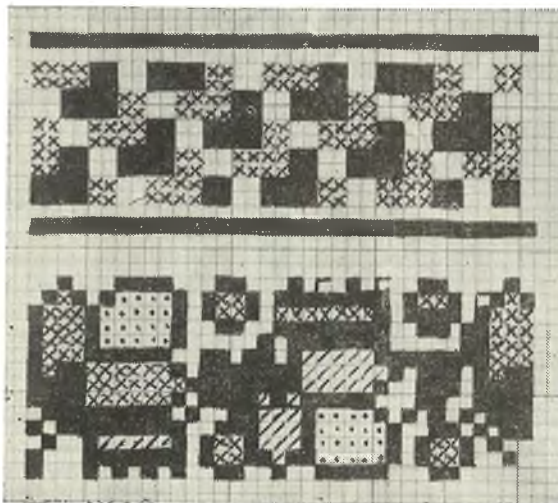
ЛІТО

:: Сценки, вірші, ::
оповідання, казки

Упорядкувала **Марія Юркевич**

Ціна 70¢

Замовляти в Централі США



Взори до суконки.

Подаємо два хрестикові взори до використання.

1. Взір із Волині у двох красках — чорній і червоній. Можемо примінити тут два інші відтінки — один темний, другий ярий.
2. Взір із Буковини, виконаний хрестиками. Краски: ■ ■ темновишнева, xx xx помаранчева, зелена, // // червона. До вишивання вживати ниток ДМС: темновишнева ч. 902, помаранчева ч. 742, зелена ч. 905, червона ч. 815.



Юшка з полуниць

Потрібно:

- 2 жовтка
- 2 ложки цукру
- 1¼ л. молока
- 2 ложки картопляної муки або corn starch
- 1 ф. полуниць
- сок із цитрини

Втерти жовтка з цукром. Розколотити муку у шклянці молока і розварити на решті молока. Влити потрохи гаряче до жовтків і добре збивати трипачкою. Додати сок із цитрини. Коли трошки прохолоне, додати почищені, помиті, покрані по-половинці полуници. Застудити в ледничці. Подавати з сухарками.

Шпінат

Потрібно для 4-ох осіб:

- 1 ф шпінату
- сіль, вода
- 1 ложка масла
- 1 ложка муки
- ½ шкл. молока або сметанки
- 1 зубок часнику

Шпінат почистити, старанно виполокати. Зварити у великій посудині (багато води) й легко посолити. На кипяток кинути шпінат і зварити (від хвили кипіння 5 хвилин), не накриваючи посудини покриття. (Шпінат збереже гарну зелену краску). Вилити на цидило, нехай стече вода. Посікти ножем на дощинці.

Розтопити масло, додати муку й легко підсмажити на кремону краску. Залити молоком. Додати шпінат і вимішати, нехай раз закипить. Наприкінці додати розтертого часнику і соли до смаку.

Майонезова салата

Потрібно на майонез:

- 1 жовток
- ½ ф. оливи (кватирка)
- сок із цитрини
- 4 ложки вивару з городни
- сіль

До салати:

- ½ шклянки вареної перлової фасольки
- 1 ф. мішаної городни (морква, салера, цибуля, капуста)

- 2 варені картоплі
- 1 яблуко
- 1 квашений огірок
- сіль, цукор, перець

Вверти жовток над теплою водою. Додавати краплинами оливу, мішаючи в одну сторону. Коли згусне, додати соку з цитрини та вивар. Посолити до смаку.

Городину почистити, дрібно покроїти, легко посолити і залишити на якийсь час. Яблука покроїти в пасочки, а також обібраний огірок. Сполучити всі складники разом і додати майонез. Вимішати, додати сіль, цукром і перцем. Хто любить винний смак, додати соку з цитрини. Застудити в ледничці. Приладжувати кілька годин перед подаванням.

Курка в майонезі

Потрібно:

- 1 ф. мішаної городни
- 1 л. води
- 1 курка, сіль

На майонез:

- 2 жовтка
- ¼ ф. оливи (кватирка)
- сок із цитрини
- ¼ шклянки росолу з курки
- сіль, перець

До прибрання:

- Зелена петрушка
- Цитрина
- Помідор

Курку зварити у воді з городиною. Коли м'яка, вибрати і відділити м'ясо від костей і шкіри. Уложити м'ясо на полумиску.

Втерти жовтка, вставити в посудину з теплою водою і додати по краплині оливи. Коли згусне майонез, додати соку з цитрини і росолу. Посолити до смаку. Залити м'ясо майонезом, прибрати петрушкою, цитриною й помідором.

Крем із полуниць на білках

- 1 ф. полуниць
- 1 пачка желатини
- 3 ложки води
- ¼ л. кремону сметанки
- 3 білка
- ¼ ф. цукру-мучки
- 1 ложка руму

Полуници почистити, помити, покрані на половинки. Желатину розпустити киплячою водою, вставити у посудину з гарячою водою, щоб добре розпустилося.

Білки вбити туго, додаючи

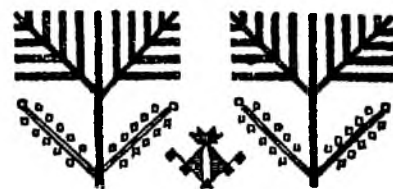
частично цукор. Додати сметанку, желатину, рум, половину вимішати. Як починає густнути, виложити до салатири або малих чашок і застудити. Поки не згусне не викладати до форми, бо полуници опадуть на дно, лиш легко мішати. Можна вставити на хвили до леднички, а потім помішати.

Скорий майонез

Є ще один спосіб зладити майонез, значно скорший від попереднього. Він вимагає теж уваги й деякої вправи, але досягаємо його меншим вкладом праці.

Перебіг роботи полягає в тому, що жовтка з одним цілим яйцем та соком із ¼ цитрини добре розколочуємо та продовжуємо це в посудині з киплячою водою. Ця маса доволі скоро згусне. Тоді її зняти з вогню, вложити в посудину з зимною водою й колотити далі доки не застигне. Щойно тоді почати додати оливу по ложочці й колотити далі. Коли вже втягне належну кількість оливи, приправити майонез сіллю, цукром і цитриною або муштардою.

Слід зазначити, що до розбивання цього майонезу краще надається колотівка, як ложка.



СТИПЕНДІЇ ЗА НАУКОВУ ПРАЦЮ ЖІНОК

Нещодавно Марія Л. Семенина з'ясувала у своїй статті, в який спосіб Американське Товариство ЖінокУніверситет підтримує наукову працю жінок. На днях принесли часописи вістку про розподіл стипендій у 1952 році.

Стипендій розділено тридцять три. Двадцять три припало американкам, а десять — ученим інших країн. Замітне те, що дві найбільші стипендії призначено для дослідів над працею жінки-матері й господині. Одну з них дістала Рона Рос Софер із Каптану в Південній Африці, а другу — Дебора Шаппер Клігер з Нью Йорку. Далі стипендії поділено: література — 5, суспільні науки — 5, політичні науки — 4, хемія — 3, зоологія — 3, медицина — 3, історія — 2, археологія — 2, мистецтво — 2, філософія — 1.

МАЛЕНЬКІ РИБАЛКИ

Рано-вранці впрост до річки
Йшли маленькі чоловічки,
Утікайте, риби, раки —
Це завзяті рибалки!
Ось Василь волочить сітку,
А Юрко несе вудки,
А Степан на рибу клітку,
А Івасик — хробаки,
А найменша з них — Катруся
В білій хустці — піріжки!
Стережіться, риби, раки —
Йдуть завзяті рибалки!
Ох, найстарший той Василь —
Що вже відливий, як сіль:
Все Катрусю зачіпає,
Докучає наче джміль:
— “Ти вертайся, Катерино,
Щоб ще окунь не вкусив!” —
“Одчепися, циганчук,
Небоюся, навіть, шук!” —
А Василь своє: — “Ні, справді,
Ти на річку не ходи —
Ти ж боїшся як води:
Он кричиш, як мати мие,

Мов три кицьки вкупі.
Шука вирне, хвостом махне,
Зробить тобі купіль!”
І промовила Катруся:
“Я спідничкою утруса!”
А тимчасом попід гаєм
Річка мріє тихим раєм
Сіна скошені копиці
Море стиглої пшениці.
Посідали. Закидали
Вудки в тиху течію
І тихесенько чекали,
Клює риба на чію.
Краще всіх ловив Івась:
Що кине — то карась.
А Василько на мушки
Все тягав малі плішки.
Не шастило лиш Павлу:
Хоч би рибку, хоч малу,
То не так би злість взяла б.
Упіймав аж трое жаб.
А Юрко уцупав шуку,
А Катруся — власну руку!

Ганна Черінь.



ПІСЕНЬКА

У садочку пташечка
Гомонить пісень,
Тьохкає-цвірінькає
Увесь Божий день.

Заспіваю пісеньку
Весело і я;
Скаже мені мамочка:
“Пташечко моя!”

Ніна Мудрик

ЖАБКИ

— Кум-кумо, здорові були, доро-
генька Кумо?

— Ой, ой, як давно ми не стрічали-
ся! Ще на весні, пригадуєте, Кумо, ми
разом вийшли з нашого глибокого це-
ментованого збірника в садку, шукати
плиткої води, щоб там відкласти яеч-
ка. Де ви, Кумасю, згубилися тоді?

— Не хочу й згадувати, що тоді пе-
режила я. Ледви жива врятувалася.

— А що сталося, Кумо, розкажіть?

— Ото, як покинули ми садок, зра-
зу за плотом побачили мене хлопці
та стали кричати: ропуха, ропуха! Хоч
я не ропуха — а надулася, стала гру-
ба, виторощила очі й чекаю — що далі
буде. Штовхали мене палицею, пере-
вертали, а один мене вдарив мене. Від
болю я висунула язик. Як хлопці по-
бачили мій роздвоений язик, стали
кричати: вкусить, вкусить... і роз-
біглися.

Сховалася я в ямку під корчем і ду-
маю собі. Чому старші, розумні люди,
не повчать дітей нас не боятися і нас
не рушати. Ні ми, водні жаби, ні наші
посестри пільні й ропухи, ніколи не
кусаємо, бо й зубів не маємо. А на-
шим довгим липким язиком ловимо
різних мушок і тим приносимо ко-
ристь у господарстві.

Сиділа я у сховку до вечора, боя-
лася вийти, а потім поскакала до по-
тічка. Там знайшла затишне місце, від-
ложила яечка коло водних рослин,
покрила їх слиззю, щоб не висохали
і така рада що буду мати маленьких
діточок.

— А я пригод не мала — відповіла
друга. Знайомі хотіли, щоб я лиши-
лася там на стало. Та якже можна по-
кинути наш любий збірник в садку?
Може де є й краще, але тут все своє
рідне, дороге. Ніколи, ніколи не замі-
няю на чуже.

І я так думаю. Мандрувати можна,
а часом і треба — та до свого рідного
гніздечка треба вертатися.

Жабки попрощалися і розійшлися.

Вечором чути було їх гарну пісень-
ку: рах, рах, рах.

Вуйко Квак

ЗАГАДКА

Хвилюється, як море,
Жито на просторі.
Сонце припікає,
Коли це буває?

(кодиф.)

ХТО НАЙКРАЩИЙ СПІВАК?

На поляні серед густого лісу зібралась велика пташина громада, щоб послухати співу пташат-співаків і голосувати, хто з них найкращий.

Перший виступив невеличкий пташок з червоною голівкою та жовтою перев'язкою на чорних крильцях. То був щиглик. Він приємно защебетав свою пісеньку, дрібно перебираючи коротким дзьобиком.

— Гарно! — сказали пташки.

Потім заспівав жайворонок. Цей пташок був одягнений у скромне сіре пір'ячко. Піднявся над поляною в повітря, затріпотів короткими крильцями і згори засипав заслуханих пташат милим щебетанням.

— Хороше! — сказали пташки.

Третій був соловейко. О, це вже було неабищо! Ніхто б не повірив, що цей непоказний сіро-бруднавий пташок уміє так прегарно співати. Здавалось, що з його дзьобика летиться не пісенька, а щире золото.

Громада слухала його, мов причарована: — Чудово! — сказали пташки.

Останнім виступив горобчик. Він розкрив дзьобика і, підскакуючи на обох ніжках, заспівав лише „щір-щір“. Іншого співу від нього ніхто й не чув.

Пташки переглянулись між собою і не сказали нічого. Тільки одне мале горобеня закликало: — Прекрасно!

Концерт закінчився і дрізд, що був головою, запитав пташків:

— Як думаєте, хто співав найкраще? Кому схочете признати першість між співаками?

— Соловейкові! — одним великим голосом відповіли пташки.

Тоді знов піднялось мале горобеня і сміливо відізвалось до пташиної громади:

— А все таки я знаю, що найкраще співав горобчик!

— Горобчик? — здивувались пташки. — Чому горобчик?

— Бо він мій тато! — відповіло горобеня.

Р. Завадович

Вже вийшов заходами
СФУЖО 1. випуск матерія-
лів для дошкілля

„ВЕСНА“

Вірші, оповідання,
пісні, гри, забавки

Впорядкувала М. Юркевич

Ціна 50 ц.

Замовляти в Централі СУА

ЯГІЛОЧКА

(Рухлива гра)



1. Ягіл, Ягілочка,
Ягелова дочка:
Устала ранесенько
Вмилася білесенько.

2. Ягіл, Ягілочка,
Ягелова дочка:
Квіточки забірала,
Віночок запілітала.

3. Ягіл, Ягілочка,
Ягелова дочка:
На вулицю вийшла,
Як зіронька зійшла.

4. Ягіл, Ягілочка,
Ягелова дочка:
Вибери собі дівчину,
Як червону калину.

Діти побравшись за руки, йдуть колом і співають. Одна дитина стоїть в середині кола і робить рухи (ніби вмивається, збирає квіточки, плете віночок і вибирає когось з дітей, хто буде після неї в колі).

Із збірника „Літо“

БОЖА МАТИ Й ПАСТУШОК

Ішла Марія, Божа Мати, з святим Йосипом у гостину до своєї тітки, Єлисавети. Вони притомились, бо день був дуже гарячий. Дорога вилася степом, де росла тільки марна травичка — ніде ні деревця ні джерельця. Аж ось, серед пустої рівнини вони побачили одним-одне невеличке дерево. Під деревом сидів пастушок. Кругом нього паслися вівці, скубли суху траву, але вона їм не смакувала, бо хотіли пити.

— Чи дозволиш нам, хлопчику, відпочити в тіні твого дерева? — запитала Божа Мати. — І, може, покажеш нам яке джерело, бо спрага в нас велика...

Хлопець привітно вклонився і відповів зажуреним голосом: — Будь ласка, відпочивайте! Але слабу тінь дає це дерево, бо всихає від спеки. Та й джерельце тут недалеко, але висохло — зосталось у ньому ще трохи каламутної води. Я сам з моїми овечками приміраю від спеки і спраги...

А подай нам горнятко тієї води! — просить святий Йосип.

Хлопчик побіг і приніс горня каламутної води. Мати Божа простягнула руку до горняти і, як тільки його доторкнулась, вода стала чиста й свіжа. Напила й подала Йосипові. А потім пішла до джерельця і виляла в нього решту води. По дорозі бризнула кількома краплями на деревце. І зараз на-

повнилося джерело погожою холодною водою. Вода потекла потічком на леваду і відсвіжила траву. А дерево враз зазеленіло і вкрилось таким густим листом, що зовсім закрило мандрівників і пастушка від сонця. Овечки напились води, стали пастись на свіжій траві, підстрибуючи і весело помекуючи. А здивований пастушок став навколішки і запитав мандрівників: — Чи не будете ви святі ангели з неба, що зійшли порятувати мене і мою отару?

Божа Мати всміхнулась, поблаговловила хлопчика і пішла з святим Йосипом у дальшу дорогу. А хлопчик зробив собі з галузки дерева сопілку і заграв так гарно, що навіть овечки перестали на хвилину пастись, підняли голови і слухали. Він грав на честь Богові і тим мандрівникам, що воскресили джерело й дерево до нового життя.

І йому здавалось, що він найщасливіший в світі.

Подав Р. З.

ЗАГАДКА

Сонце пече,
Липа цвіте,
Хліб достигає,
Коли це буває?

(коліш)

MARRIAGE RITUALS

June and July being the months of weddings, we have devoted part of our page to excerpts from an article by J. Kostiuk which appears originally in the *KERYX* published by the St. Basil's College in Stamford, Conn.

The marriage rituals of today compared with those of the past, are almost too brief and unimportant to laud. Of course, some beauty and pageantry are there, but these exist only as a material manifestation of a common-place procedure. On the other hand, countries which possess wholesome cultures have a wealth of tradition. The Ukraine is one of these countries. Ukrainians realizing the importance of such a step as marriage stress the rituals of the sacrament so that it will be remembered constantly for its ultimate importance. The pageantry with which their marriage is performed is a treasure of enthusiastic symbolism.

The entire ritual is divided into three main ceremonies: the "svatania" or match-making, the engagement, and the wedding itself. Although the three acts seem to be separate forms, they are closely interwoven. The first deals with the legal affairs and the agreements between the two families. The second, which is actually an extension of the first, relaxes the stiffness of the "svatania" as the families formally unite. During this ceremony the elderly persons form choruses. The main function of these choruses is to interpret the overlying situations and voice the thoughts of the "dramatis personae": the bride, the groom, their trains, the families, and the clans. It must be remembered that all actions, except the blessings of the parents are interpreted by song. No one speaks. The songs themselves possess external as well as internal beauty full of symbolic meaning. Here might be mentioned

some of the outward symbols of marriage.

Branch of wood: this wood signifies the Tree of Paradise and symbolizes the living power of the new couple. It is interesting to note that this symbol was originated before Christian times.

Water: Water derives its enormous symbolism from many different aspects.

After the wedding reception the couple and the entire marriage company go to the river and there sprinkle each other with holy water. In some provinces the sprinkling is done with wine in accordance with pagan custom. If there is no river near the young girl approaches a well with her company and they sprinkle her. According to another variant the young couple together with the entire company wade in the cool water. Another interesting ritual utilizes water. This occurs during the time of the Feast of St. John the Baptist or after Epiphany. The young girls and bachelors meet at the river at night, bearing flowered garlands. They floated these down the stream. If the wreaths touched or came close, their owners would marry.

Fire: fire, as water, was a symbol of purification. The young couple was led through small flames placed on the road. Sometimes the entire company completed this ritual. This use of fire dates back to the household gods, the "Laures et Penates" of pagan times.

Bread: this symbol is very common. It was considered the sustainer of life. With salt it signified the entire material wealth of a family. More important is the large dish in which the dough fermented before baking. The growth of the bread in the dish symbolized the future progeny of the couple.

The two clans which tie the young aspirants under the protec-

tion religious ideals and attributes, emphasize the voluntary, happy characteristics of this union. The uniting of the couple increases the close bond between the two clans. This is especially



Bride's attire from Lemko County

manifested by the women of both families, who are the protectors of the domestic hearth and the peaceful life at home. These characteristics are shown by the appearance of girls from the groom's family, bearing candles. Symbolically they come as hostages before the retinue of the groom, guaranteeing that they are willing to submit themselves to the other clan, since they have strengthened the two clans by giving over the young bride. This bond between the families is strongly shown in the action of

the "svati." One from each family meet at the door of the bride's home, both bearing bread, salt and holy candles. They kiss each other, place their right foot across the threshold, and then very ceremoniously douse the candles by fusing the lighted ends together, all the more to show the bond of the two clans. The clans show their mutual affection and agreement towards the union by participating in the making of "korovay" (bread, analagous to our wedding cake). One by one they place ground wheat of different species into a large dish. All the women assist in mixing the flours and the special ingredients, then they design the finished loaf. The "korovay" is decorated with colored eggs, fruits, nuts and any other material that would add to the beauty of the "korovay." They receive a portion of whiskey or rare wine as a gift, a token of the bride's appreciation.

Two weeks before the wedding day the bride begins her long journey to neighboring villages to ask friends and relatives to the wedding. She has many flowers in her hair and many multi-colored ribbons hanging from her coiffure. Accompanied by the maids of her marriage train, she enters each house, bows to each elderly person three times, kisses their hands and face and invites them to the wedding. They give her an expected blessing. The bride then turns to each girl in the family, kisses them on the face and asks them to come. The boys she merely asks. When the last person in the last village has been invited, the bride returns as a select group of her own village sings. One week before the wedding the bride repeats the same ceremony in her own village.

(To be continued)

PRESENTED TO QUEEN JULIANA

Mrs. Wm. Volker, president of Branch 37 of SUA in Detroit, was presented to Queen Juliana at a reception for the Queen in Detroit on April 15th at the Veterans' Memorial Building. Mrs. Volker was presented to the Queen because of her official capacity at the International Institute as Chairman of the Members' Council and also Second Vice-

FIFTH UKRAINIAN AMERICAN CONGRESS

TO BE HELD OVER 4th OF JULY WEEKEND IN NEW YORK

The Fifth Congress of Ukrainian Americans meeting in this critical year of 1952 promises to be a most important and eventful occasion. It will be held on July 4th, 5th, and 6th at the Hotel Statler in New York.

It is significant that the Congress will be held on the very week-end when Americans commemorate the anniversary of their country's gaining of independence by setting aside this holiday to renew their faith in the ideals of Freedom and Democracy.

In tune with these sentiments Ukrainians from all over America will manifest their belief in the self-same ideals which find expression in the following slogans:

"Full Support of the United States in Its Fight to Preserve the Highest Ideals of Mankind"; "National Liberation to All Mos-

cow Enslaved Peoples"; "Freedom for Nations, Freedom for the Individual"; "Freedom and Independence for Ukraine"; "Protest against Genocide of the Ukrainian People" "Protest Against Persecution of the Ukrainian Churches."

Every organization which upholds the principles of the UCCA has the right to elect delegates to the Fifth Congress. Organizations numbering up to 100 elect one delegate, those over 100 may appoint two delegates. For credential forms and detailed programs write to:

The Ukrainian Congress Committee of America, 50 Church St., Suite 252, New York 7, N. Y.

There is still time for your organization to register its delegates for the Fifth Congress. Make sure you are represented at this all-important convention.

President of the Board of Directors. The International Institute officials followed the Consulate Corps in the line of presentation.

Mary Hradowsky
Secretary

LETTERS TO THE EDITOR

March 23
Detroit, Mich.

Dear Editor,

Just writing to let you know what our Jr. Branch 61 has been doing lately.

We invited Mrs. Anastasia Volker, President of Branch 37 to come and visit us and to talk over the activities of her Branch and give us an idea of what the other Branches are doing.

Mrs. Volker brought with her slides of a Ukrainian fashion show. The pictures of the Ukrainian costumes were very beautiful, and interesting too, for many of the girls never saw pictures of the authentic traditional costumes.

We talked over the activities of the Branches and got a lot of good ideas. We served tea and

cakes which one of the girls baked. Each girl has a chance to serve. That way we taste each others baking, and exchange recipes.

Hoping to have more news to send you in the near future.

Very truly yours,

Mary Heschczuk

JULIA SHUSTAKEWYCH SCHOLARSHIP FUND

Contribution of \$62.00 was received from Branch 37 of Soyuz Ukrainok Ameryky in Detroit, where the late Mrs. Shustakewych was a member and held office of secretary for several years. Donors are:

Branch 37 SUA	\$10.00
Mrs. Mary Hradowsky	10.00
Mrs. Alexandra Ben	5.00
Mrs. Rose Byba	55.00
Mrs. Dornia Demray	5.00
Mrs. Anastasia Filas	5.00
Miss Julia Kowal	5.00
Mrs. Anastasia Volker	5.00
Mrs. Ben's son, Constantine	5.00

Mrs. Anna Lucky, Mrs. Alexandra Nebozenko, Mrs. Mary Pelech \$2.00 each; Mrs. Mary Keryluk \$1.00; Branch 24 SUA, Elizabeth, N. J. \$10.00.

С Ф У Ж О

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДОПОМОГА ЗАЛИШЕНЦЯМ

Із хвилиною коли ІРО закінчило своє існування й слово "залишенець" стало дійсністю — постав перед цілою українською громадою новий обов'язок. Він зарисовувався вже давніше й передбачливі одиниці чи гуртки його вже відчували. Та щойно тепер він став виразно у цілій своїй ширині перед усіма нашими поселеннями.

Майже всі вони уже відгукнулись. Комітет "Мати і Дитина" почав свою збірку одягу й харчів у літі 1951. Він перевів уже Різдвяну й Великодню кампанію з успіхом і може числити на постійну діяльність своїх 20 збірних пунктів. Комітет Українок Канади співдіяв у переведенні "тег-дей" у користь залишенців і осягнув поважну суму. Український Золотий Хрест в Америці й Канаді шле постійну підмогу деяким гуртам. Союз Українок Австралії вислав у 1951 році ряд пакунків нашим ученим та спрямував поважну збірку для розподілу ОУЖ в Німеччині. Нещодавно Жіноча Секція у Бельгії перевела збірку одягу серед громадян, що переселялись й вислала її до розпорядження ОУЖ в Німеччині.

Як бачимо є вже певний вислід допомогової акції. Та коли

рахувати, що від розв'язання ІРО минає вже пів року й кількість залишенців за цей час збільшилась — то стан допомоги незадовільний. Допомога йде уривчасто й випадково й буває зв'язана з особливими оказіями, — як свята чи для певних категорій залишенців. Тоді коли цей обов'язок стає перед усіма постійно й невмолимо. Всі ми вирушали спільно у велику мандрівку, гнані одним міцним бажанням — побачити нашу Батьківщину вільною. Деякі між нами знемоглися в дорозі. То ж наше почуття спільноти наказує нам, коли нам доля пощастила, протягти їм дружню руку допомоги.

Кожне українське поселення повинно відгукнутись. Байдуже — чи це буде одягом чи харчами, книжкою або грішми. Важне те, щоб кожне поселення відчувало цей обов'язок і внесло відповідно свою частку.

Ясно, що найскорше відчують це жіночі організації. Наші заклики і пригадки цієї справи напевне вже дійшли до відома референток суспільної опіки. Треба тільки усвідомити собі, що вже настав час розробити цю ділянку на постійне наше завдання.

Вістки Федерації

Голова СФУЖО в Отаві й Колегія СФУЖО у Філадельфії вислали Українській Національній Раді виказ свого співчуття з приводу смерті проф. Ісаака Мазепи, колишнього прем'єр-міністра Української Народньої Республіки та голови Виконного Органу Української Національної Ради. На днях наспіла подяка за висказ співчуття.

У квітні цього року розіслала канцелярія СФУЖО реферат Марії Біляк "Матері!", призначений для відчитання в День Матері. Сподіємось, що

жіночі центральні використали його якнайширше. У підготові тепер реферат про Ольгу Кобилянську, якої свято намічене у найближчому часі. Реферат отриманий з інсценізацією "У неділю рано зілля копала"

В особистому складі Управи СФУЖО зайшла зміна. А саме: пресова референтка Л. Бурачинська внаслідок недуги приневолена була взяти відпустку. Справи пресового реферату вестиме в часі її відсутності п. Наталя Ішук-Пазунок.

Подумаймо завчасу

Як що-року, так і в цьому році зорганізує М. М. М. (Світовий Союз Матерей) свій базар у Парижі. Щороку стягає він паризьку еліту на оглядини того, що виставляє кожен наряд. А в році, коли має відбутися конгрес — базар улаштовують особливо пишно з уваги на значення й розголос цього з'їзду.

Із торічного звіту знаємо, яке значення мають добре підібрані предмети українського стола. Якнайбільше гарних, із смаком вишитих дрібничок, дрібною дереворізьби, писанок і ляльок! Це все притягає публіку і за цим вона на українському столі шукає.

Чи не час би нам уже подумати над тим? Вишивки й дереворізьби не створиш в останній хвилині. Це предмети, що вимагають підготовки й застави, коли мають репрезентувати наш смак і нашу культуру поміж виробами інших націй.

Жіночі організації, розсіяні по всьому світі, повинні б над тим застановитись. І кинути клич своїм членкам: одна майстерна вишивка для базару в Парижі! Нехай жіночі руки, що трудяться для своєї родини, для свого гурта, виконають також щось для репрезентації своєї культури!

Від наміру до здійснення великий шлях. Нас ділять простори й саме тільки листування вимагає часу. Та коли відгукнеться в кожному поселенні гурт жінок на це діло, матимемо гідну репрезентацію нашого народнього мистецтва у Парижі.

Отже тому обдумаймо це! Часу ще доволі. Та вже можемо порушити цю справу в своєму осередку й заохотити вишивальниць. Наш виступ у Парижі вимагає повної нашої уваги!

Олена Кисілевська, голова,
Стефанія Пушкар,
реф. нар. мистецтва.

Чи в програмі справа?

(Думки з приводу завваг п. Сулими „До програми СФУЖО“)

У своєму листі п. Сулима порушила дуже важливе питання участі жіноцтва з підсоветської України в еміграційних жіночих організаціях. Властиво „неучасти“ — бо дійсно, лише дуже незначна кількість цих жінок бере участь у роботі українських жіночих організацій на еміграції.

Чим же це обумовлюється?

На це питання тяжко дати вичерпну відповідь. Проте ясно, що різні умовини життя, відмінний побут та виховання українок-наддніпрянок та галичанок — не могли не відбитися на духовому складі тих і других. До того і цілковито відмінні умовини життя за останніх 30 років „советської“ дійсності ще більше поглибили психологічну різницю між Сходом і Заходом України.

Ол. Сулима цілком слушно зазначає, що підсоветські умовини життя, з одного боку нишучи фізично і духово українську жінку, з другого боку загартували її. Наддніпрянка звикла разом із чоловіком витримувати репресії та злидні і нести тягар життя разом із ним. Тому і коло її інтересів було те ж саме що й чоловіків. До того причинювалась також система освіти та виховання на підсоветській Україні, де не робиться під цим оглядом ніякої різниці між чоловічою та жіночою молоддю. Цим моментом, у деякій мірі, можна пояснити незацікавленість наддніпрянок діяльністю українських жіночих організацій. Тут виявляється свого роду незвичка до переведення громадської роботи виключно в жіночому середовищі.

Можна було б ще приводити інші ймовірні причини для пояснення цього двоподілу серед нашого жіноцтва. Але, зрештою, справа не в тому, щоб тільки знаходити причини для пояснення того двоподілу, а в тому, як його усунути, якщо воно небажане.

Критичний розгляд явищ рід добра, але корисна є тільки критика конструктивна, себто коли крім вказання на хиби, подається і конкретні пропозиції, чи поради, — як ті хиби усунути. В даному разі йде про те, як притягнути українське жіноцтво Придніпрянщини до масової участі в роботі клітин СФУЖО. Ол. Сулима таких пропозицій, на жаль у своєму листі не подає. Лише вказує на „інертність та законсервованість“ у методах роботи жіночих організацій у передвоєнній Галичині. Цілком зрозуміло, що — якщо серед керівних робітниць СФУЖО, а також серед членок його клітин пе-

реважаючи більшість становлять жінки, які мають досвід виключно з практики жіночих організацій Галичини, — то і стиль роботи СФУЖО має відповідний характер. На нашу скромну думку, стиль роботи СФУЖО не грішить засадничими помилками. Якщо ж йому не раз бракує свіжого духу, передусім розуміння духового естава і потреб підсоветського жіноцтва, то це скоріше треба віднести на conto наддніпрянок, що той дух ще й досі в СФУЖО не внесли. Тим більше що нема підстав до побоювання, щоб керівництво СФУЖО цим реформам супротивилося. Навпаки, бажаючі мають широке і вільне поле для роботи над „освіженням“ стилю роботи СФУЖО. Хотілось би тільки, щоб від слів перейшло до діла.

Щодо питання ролі еміграції в будіванні нового ладу в майбутній Україні (в разі повороту до дому) — то це питання не раз обговорювалось на сторінках преси та на дискусійних вечорах, — щоразу хворіючи на ту ж саму недугу. А саме — перебільшення ролі еміграції і недоцінювання значіння тих провідних кадрів, що їх видасть стихійно самий нарід при відповідній ситуації. Приклади чого подає наша історія, починаючи з найдавніших часів. Цю модерну еміграційну недугу повторює в „жіночому аспекті“ і п. Сулима.

Без сумніву жінка з підсоветської дійсності набуває особливого значіння сьогодні, в часі такого загострення взаємин між демократичним і тоталітарним світом. І спільну мову з жіноцтвом на Україні знайдуть у першій мірі жінки, що самі там раніш перебували та на власних плечах несли тягар окупаційного визиску.

Але не забуваймо, що час іде і рік за роком не може не зростати різниця між українським жіноцтвом вдома і на еміграції. Виростають нові покоління в нових, повоєнних, нам особисто вже незнаних умовах. Інша річ, що засадничих змін в „советськiм раю“ не може бути, але і другорядні зміни також формують дещо відмінну людину. Час у цьому випадку надзвичайно важливий чинник.

Міркування пані Сулими про перевиховну роботу та віднайдення духового контакту з українським жіноцтвом, яке звільниться зпід советської окупації — актуальні й цілком відповідають прагненням нашої еміграції у цілому. Але ніхто не може з певністю говорити про реальність поворо-

ту в ближчі часи. Можливо, що доля судила нам і звікувати на чужині. Тож дивімося на речі тверезо і використовуємо всякі нагоди й можливості для будівання українських національних цінностей на реальному ґрунті нашого еміграційного „сьогодні“. А тоді не можна нарікати на „здрібнення проблематики“, — що є пристосуванням до вимог і інтересів щоденного життя. І трудно вимагати від цих моментів гучних гасел конче загальнонаціонального значіння. Не тільки трудно, але і непотрібно. Значно більше користи моральної і матеріальної принесе звичайний „чайок“, з якого поступить кілька доларів для немічних залишених в Європі, ніж пишні шаблонів промови на високі теми, не скріплені будьякими конкретними заходами. І як здобуток роботи українських жіночих організацій, хоч і „застарілими методами“ — треба зазначити їх уміння без великого шуму і пишних деклямацій, — проводити таку велику харитативну роботу — дійсно загально-національного значіння, що є чи не найголовнішим завданням жінок-християнок.



СОЮЗ УКРАЇНОК АРГЕНТИНИ

У грудні м. р. відбулись річні збори СВА, що закінчили працю одного звітового року й пересвібрали управу. На чолі СВА станула п. Ніна Онацька, що є водночас містоголовою СФУЖО для Півд. Америки. Секретаркою СВА вибрано п. О. Бандуру. У висліді дальших нарад намічено такі реферати: культ. освітній (О. Левицька), народ. мистецтва (Е. Стернюк), імпрез (К. Григоращук), звязків (Н. Онацька), організаційний (А. Григоращук), суспільної допомоги (Н. Аврам).

На одному з перших сходів СВА намічено плян праці на діловий рік. В кожній ділянці подано подрібно те, що плянують членки перевести у найближчому часі. Заповідається ряд цікавих рефератів, скріплення звязків із аргентинськими організаціями й розбудова суспільної опіки.

Та найціннішим почином, що його узгіднив СВА з Жіночою Референтурою при УІЦР — є створення постійної збірки народнього мистецтва. Така збірка принесе неочищені прислуги нашому поселенню, бо повчатиме про давню культуру нашого народу й допоможе нам придбати приятелів.

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА
від 25 березня до 25 травня 1952:

Річна вкладка й організаційний фонд:

Від. 4	Нью Йорк	20.00	5.00
7	Акрон, О.		25.00
10	Філадельфія, чартер	5.00	
15	Честер, Па.	20.00	5.00
16	Міннеаполіс, чарт.	5.00	
17	Маямі, Фла., чартер	5.00	
21	Бруклін, Н. Й.	10.00	
24	Елізабет	20.00	5.00
30	Клівленд, О.		25.00
31	Дітройт	20.00	5.00
37	Дітройт, 51-2	40.00	10.00
45	Манчестер	20.00	5.00
48	Філадельфія	20.00	5.00

На фонд Централі СВА:

Від. 4	Нью Йорк	25.00
19	Амстердам, 1951	10.00
21	Бруклін	32.00
24	Елізабет	50.00
29	Вунсакет	20.00
31	Дітройт	21.00
37	Дітройт, 1951	11.00
45	Манчестер	25.00
48	Філадельфія	65.00

Пресовий Фонд Нашого Життя:

Від. 2	Честер	15.00
4	Нью Йорк	15.00
5	Дітройт	27.00
7	Акрон	21.00
14	Клівленд	29.00
18	Джемейка	15.00
20	Філадельфія	12.00
21	Бруклін	42.50
23	Дітройт	50.00
24	Елізабет	10.00
30	Клівленд	46.00
31	Дітройт	30.00
34	Коговс	37.00
37	Дітройт	10.00
45	Манчестер	15.00
52	Філадельфія	5.00
54	Бриджпорт	5.00
Марія Процай, Міннеапол.		10.00
Єва Хомів, Бранкс		10.00

3. Терлецька, Філадельфія	2.50
Анна Албрехт, Блекстон	2.00

По 1.00: Анна Лесюк, Філадельфія, Ірина Захарків, Дітройт, Ксеня Шуль, Катер. Сарабун, С. Пілецька і М. Буката, Бриджпорт, Па., О. Сірська, Порт Артур, Ант. Канада.

Фонд Будови Дому СВА:

Від. 4	Нью Йорк	20.00
Домка Шалак, Бруклін	2.00	
Магда Якимів, Бруклін	2.00	

На вкладку до СФУЖО:

Від. 4	Нью Йорк	4.00
21	Бруклін	11.00
29	Вунсакет	3.00
31	Дітройт	3.15
37	Дітройт 1951	1.65
47	Манчестер	4.00
48	Філадельфія	10.00

Фонд Конвенційний:

Від. 15	Честер	5.00
---------	--------	------

Фонд „Мати й Дитина“:

о. прот. д-р Вол. Левицький з академії в пам'ять Ольги Басараб у громаді в Аллентавн, Па.	54.72
Від. 57 СВА, Ютика	10.00
С.С. Філадельфія	10.00
Ст. Лісікевич, Дітройт	5.00
М. Горук, Монреал, Кв.	5.00
Богдан Козак, Гартфорд	5.00
Д-р С. Парфанович, Дітройт	5.00
Від. 8 СВА, Бронкс	5.00
Олена Керницька, Милвил	2.50
Софія Топольницька, Філа.	2.00
Анна Чорній, Балтимор	2.00
Іван Івахів, Денвер, Коло.	1.00

з подякою

Стефанія Пушкар, фін. секр.
Марія Бабяк, касієр

НА ЦІЛІ СФУЖО:

Лідія Одежинська, Філадельфія, 2.00 дол. і кличе пань: Іванку Петик і Юлію Петришин, з Філадельфії.

Нещодавно закінчили ми успішно другу кампанію придбання передплатниць "Нашого Життя" Вислід її завдячуємо у великій мірі секретарці 26 Відділу СВА у Дітройті п. Теодозії Стельмах. Невтомною захоотою та гарячим запалом вона вміла переконати навіть зовсім байдужих до передплати нашого журналу.

Про значіння жіночої преси вона переконалася ще в рідньому селі, де була активною у читальні "Просвіти" та кружку Рідної Школи. Працювала також над дитячими імпрезамй, які вже були відомі в повіті. Внаслідок того, майно її родини сильно потерпіло під час пацифікації, а вона з чоловіком ледве спаслися. Прибула до Дітройту в 1948 році й зараз же вступила разом із дочкою до 26 Відділу СВА. Тут очолює збірний пункт комітету "Мати і Дитина", а від січня ц.р. секретарює у Відділі.

Пригадуємо її зразкову поставу у другій кампанії, де вона осягнула першу нагороду за 51 придбаних передплат. Як нагороду одержала керамічну лямпу, яка їй припала дуже до вподоби. Саме тепер, коли підготовляємо третю кампанію передплат, слід пригадати читачкам її осяг.

Закликаємо охочих до цього почину. Передплати придбані в червні ц.р. будуть вже зачислені до 3-ої кампанії. Умовини й нагороди проголосимо в черговому числі. А поки що прохаємо приєднувати передплатниць до нашого журналу.

БРОНКС, Н. Й.

Членки 8 Відділу СВА хотіли влаштувати несподіванку з нагоди уродин нашої секретарки п. Е. Хомів. Відбулося це в домі п. Влох. На вид гарно прибраного стола, з тортом посередині, п. Хомів була мило вражена. Голова Олена Вус промовляла на організаційні теми. Забавлялися весело. Управа ухвалила дати на церковну радіо-програму 10 дол. на фонд „Мати й Дитина“ 5 дол. а п. Хомів пожертвувала 10 дол. на пресфонд „Н. Ж.“

Несподіванкою зайнялись: О. Вус — голова, П. Влох — фін. секр., Й. Івусич — касієрка, П. Форгач, Страус Й. Івусич

Нові передплатниці, присилаючи передплату, замовляють звичайно числа від початку року. Вони вже є вичерпані й тому не можемо цього бажання вволити. Передплата числиться їм від того числа ц.р., яке вони одержали, аж до того самого числа в слідуєчому році.

Через те, що в січні й лютому відбувалися річні збори, маємо багато дописів із того часу та мусимо їх в першу чергу вичерпати. У цьому числі поміщуємо звітлення з січня й лютого ц. р. Прохаємо вибачення за те, що пізніші дописи появляться шойно в черговому числі.

У наше спокійне, повне праці, життя вплинула хвиля розради, духового пиру.

В першу чергу це був день 17 лютого ц. р. приїзд Голови Централі СУА п. Олени Лотоцької. Наче бджоли в улику перед прилетом королевої-матки, заворушилися союзнянки, щоби гідно привітати її неменш гідно представитися своєму проводові. Мила, дуже мила, була зустріч, присутні, майже всі членки (ок. 50) з увагою слухали річезового й дуже живо представленого звіту п. Голови, раділи досягненнями свого товариства в праці й змаганні впродовж 25 літ існування в Америці. Реальним закріпленням були численні поради п. Голови на різні питання присутніх, головню відносно успішного охоплення до організації Т-ва загалу жінок. Зустріч закінчила мила товариська гутірка за чайком разом із запрошеними гістьми, представниками інших товариств, Пласту, СУМА, ОДВУ й Сестрицтва, які складали привіти.

Можна б подумати, що відвідини голови Централі були поштовхом до Свята „Жінки-Героїні“ дня 16. березня ц. р., але ні, — підготовка до нього йшла вже давніше, програма складалася з частини концертної й пєси Лєси Українки „Іфігенія в Тавриді“, відіграної нашими аматорами. Реферат про „Жінку-Героїню“, деклямація „Пролог“ до „Мойсея“ Івана Франка і репїтація нарису п. з. „Мати“ Ніни Павловської — виголошені п. Др. Трипоєю Левицькою, п. Евою Бішко і п. Ярославою Зелєз були логічно повязані й відповідалі цілі. Місцевий мішаний церковний хор під орудою п. В. Боднара, як доказ громадянської співпраці, відспївав пісні, змістом добре підібрані. Аматорки в „Іфігенії в Тавриді“ пп.: Люба Саврас, Галина Стеценко, а особливо сама героїня в особі п. Люби Семків своєю грою дали доказ, що вчулися в провідну ідею авторки, що розуміють велику жертву любови для свого народу, а висказуючи слова проханья, зневіри чи бунту, переносилися думками до Рідної Землі і хилили голови, де пілопальні, криваві жертви й досі не перериваються, бо „коли треба

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Річні збори Округної Ради СУА, які відбулись дня 5. 2. зібрали представниць усіх Відділів. Голова п. А. Сивуляк відкрила їх молитвою та подала звіт діяльності. Із нього виходить, що Округна Рада перевела ряд успішних імпрез, дала кілька рефератів та активно співпрацювала з Інтернаціональним Інститутом та місцевою Федерацією Жін. Клюбів. Слідували звіти секретарки п. Дяків і касієрки п. Сенько. Від Контрольної Комісії промовляли пп. Панамаренко і Задорожня та ствердили, що книги були ведені в порядку. Присутні ухвалили управі довіря. Дальше уділено голос гості з Інтернаціонального Інституту п. Ферішетіян. Вона висказує признання для праці наших жінок та підчеркує жертвенність голови Округної Ради п. Сивуляк.

Слідує перевибір управи. Внесок із залі вибрати поновно давню управу, зустріли присутні оплесками. Рішення перейшло з деякими змінами. І так до нової управи увійшли: Анна Сивуляк — голова, Олена Коломінська — містогорова, Ірина Дяків — рек. секр., Марія Сенько — фін. секр., Михайлина Чайківська — касієрка, Оксана Генгалю — прєс. реф., Лідія Бурачинська — культурно-освітна реф. До Контрольної Комісії увійшли: Євгенія Задорожня, Марія Бабяк, Анна Барановська.

Нововибрана голова піддала під дискусію плян праці. Реферати, які досі влаштовували були окремо, рішено включити у сходи Округної Ради. Намічено прогульку кораблем у червні, яка дозволить членкам провести день у своєму гурті. На 27. липня 1952 р. намічено День Жінки у формі пікніку з багатою програмою.

ДІТРОЙТ, МИШ.

У звітвому 1951 році Філія СУА очолювала 7 Відділів. Головою Філії була Марія Ясінська. За ініціативою Філії СУА влаштовано спільно з україн-

ськими жіночими організаціями Дітройту свято Наталії Кобринської. Також закуплено 2 українські народні одяги — жіночий і чоловічий і передано Інтернаціональному Інституту. З нагоди 250-ліття Дітройту написала покійна Юлія Шустакевич нарис про вклад українського зорганізованого жіноцтва у розвій міста.

Дня 1. лютого 1952 відбулися ширші сходи Філії СУА у привності голови Централі п. Олени Лотоцької. Пані голова подала подрібний плян конвенції, яка мала б відбутися у травні 1953 у Дітройті.

С. Заплїтна, секретарка

* * *

Відділ 5-ий СУА має 78 членок. У звітвому році Відділ відбув 10 місячних Загальних Зборів. На Збори приходило перєсічно 30 жінок. Крім відчитування протоколів із попередніх Зборів, полагаджувано різні організаційні справи. Відчитувано пїсьма з Централі СУА, збирано вкладки від членок та ін.

У березні улаштовано „запусний вечір“, який приніс гарну матеріальну користь. У квітні підготовано вечєрок, на якому зложено подяку уступаючим виділовим, а привітано нововибраних. З нагоди Воскрєсення Христового влаштовано в травні свяченє. В серпні відбувся пікнік у городі п. Кобаса. В домі п. Сенчук улаштовано Літературний Вечєрок, на якому зібрано гарний грїш на куртину до нової залі, яка будується при парохїяльній школі. Подібний вечєрок відбувся у п. Скачиліс, де також був гарний грошевий прихід. У жовтні відбувся у домі п. Дідуник і п. Гринчук культурний вечєрок. З цієї імпрези прийшло також кільканадцять долярів до каси. Крім того було ще бінго масковий бал. Відділ ходив колядувати на фонд „Нашого Життя“ Відділ тісно співпрацює з Філією СУА. Разом з іншими жіночими організаціями брав участь в організуванні й улаштуванні свят О. Басараб і Н. Кобринської.

для добра Батьківщини жертви Іфігенії — хай буде так“ — Цілість декорації святині доповнили своєю милою появою дві молоденькі учениці Маруся Бішко і Сузанна Фурман.

Вечір посвячений вшануванню „Жінти-Героїні“ перейшов на високому духовому й патріотичному рівні та полишив милий спомин.

Підготовкою й опрацюванням свята зайнялася культурно-освітня референтка Т-ва п. І. Скопляк.

Присутня

ДІТРОЙТ, МИШ.

Дня 27 січня 26 Відділ СУА у Гемтремк урядив „вечерок“ як подяку для уступаючого уряду. Членки зійшлися досить численно і засіли при довгим, квітами прибранім столі. Мали ми честь гостити в себе голову Централі СУА п. Олену Лотоцьку. Прибула також голова Філії Дітройту п. Ясінська, як також пп. Козаченко, Королишин і Чериба. Нововибрана голова п. Кобаса привітала присутніх, пояснила ціль вечерки і зложила признання б. голові п. К. Хомяк за ідейну працю. Слідував звіт п. О. Климишин, яка зясувала працю 26-го Відділу обширніше. Поод. етапи тієї праці вже були зреферовані в „Н. Ж.“ Закінчивши своє звідомлення попросила до слова п. Лотоцьку.

П. Голова присвятила вступ до своєї промови постаті недавно помершої Юлії Шустакевич, що повинна світити прикладом усім членкам СУА. Звіт праці 26 Відділу прийняла з вдоволенням, тим більше, що завважила гармонійне відношення в ньому давно- і новоприбулих. Пригадала, щоб піддержували УКК, що веде дуже корисну працю, не забувати про визвольний рух на рідних землях, бо час гряде й наближає нас із кожним днем до нашого ідеалу — самостійної України. Подякувала 26 Відділові, що відгукнувся перший датком 100 дол. на фонд дому СУА. Висловила велике признання й подяку п. К. Хомяк і просила, щобі все ж таки служила бодай своєю пороудою новому урядові.

Нововибрана секретарка Т. Стельмах висловила признання давній еміграції за надбання і допомогу, переселенчу акцію. Переповіла, в який спосіб при-

єднала 51 передплатниць „Нашого Життя“, одержуючи в нагороду керамічну лампу. Пояснила велику потребу піддержки видавництва і дала ініціативу до збірки, що принесла 50 дол.

На думку голови п. Ясінської такі вечерки дають добру нагоду до обміну думок. Забирали ще слово пп. Козаченко, Королишин, Чериба, Кардаш, Сецко, Будор і Шандак. Всі вони себе взаємно вишколювали па постах голов або секретарок. Висказували признання бувшому урядові, а також голові комітету підприємств п. Юлії Кульчицькій, яка зі своїми співробітницями веде важку кухонну працю. Оплесками нагороджено п. Владіку та її дочку Олю і п. Славцю Хомяк, що найбільше причинились до збірки оголошень.

Відповідала п. Хомяк, вказуючи на своїх співробітниць, як на тих, що мають рівні з нею заслуги. Устаткування одної класи, бібліотеки, закупно книжок для дітей у парох. школі, таблиця з написом „26 Відділ СУА“ — це будуть видимі пам'ятки праці й жертвенности 26 Відділу. Говорила також п. Васко, містогорова, яка зясувала працю членок управи — п. Заплітної, секретарки, і п. Бук, відвідувачки хворих.

Вечір пройшов у милому настрою. Новий комітет підприємств під головуванням п. Дидів подав смашну вечерю. На прес. фонд „Н. Ж.“ зложили: по 2 дол. пп. К. Кобаса, А. Королишин, К. Хомяк; по 1 дол. пп. Гринюк, Бойко, Козаченко, Стецько, Дяків, Колодій, Заблоцька, Заплітна, Ясінська, Чериба, Гащук, Будзьяк, Будор, Кардаш, Котовий, Дидів, Кобаса, Бук, Васько, Чупка, Цісар, Скорупа, Галинда, Шандак, Терлецька, Бабій, Климишин, Стельмах, Захарків, а решта дрібними. **Секретарка.**

* * *

Відділ 31 СУА в Дітройті невеликий числом членок, але всі вони такі працюючі й добрі патріотки, що праця є дуже успішна.

Пані Королович і Дацкевич уладили вечерку для членок, де крім розваги мали ми нагоду поговорити про різні справи організаційні і громадські. Тоді теж ми вирішили уладити День Батьків на 15 червня, і сподіємось,

що будемо мати досить прибутку, щоб дати щось на будівельний фонд Дому Союзу Українок Америки. Вже крайній час, щоб наша організація мала свою хату, де булоб бюро Централі, редакція Нашого Життя, та музей українського народного мистецтва. Вже 27 років працюємо в СУА, але про свою хату, про винування своєї організації ми дбали найменше, бо все треба було дати на українські цілі в Ріднім Краю і в Америці. Тепер подбаймо про свою маму, нам дорогу організацію Союз Українок Америки.

Дякуємо паням Королович і Дацкевич за їх труд у приладженні вечерки, з якої тепер посилаємо 5.00 на пресовий фонд нашого прекрасного журналу Наше Життя.

Ф. Сіділо, секретарка.

АЛЛЕНТАВН, ІА.

Академія-концерт у пошану сл. п. Ольги з Левицьких Басараб відбулася в нашій громаді в неділю, дня 24. лютого 1952 р., заходами всього жіноцтва, організованого в Сестрицтві Парохії, в Союзі Українок і в Відділі УНС ч. 151 та при співучасті парохіяльного хору під дир. Гр. Лозинського. По великій Службі Божій о. парох др. Володимир Левицький відслужив Панахиду біля могили. Почесну сторожу біля могили держали: п. Галина Левицька, дружина о. пароха, і п. Анна Войтович, обі в народньому строю. Вони зложили на могилі вінок від жіноцтва. Сестрицтво тримало свічки в часі відправи.

Академію в парохіяльній галі, при масовій участі наших громадян, відкрила п. Параскевія Лаба, голова Сестрицтва і Союзу Українок, та виголосила цінний реферат про нашу Героїню. Жіноцтво нашої громади стояло півколом на сцені при тому, співаючи на переміню з іншими точками Академії. Спершу молитву „Боже Великий“, опісля пісні У полі могила, Ой у лузі, Журавлі. Це перший раз виступили в нас на сцені старші співачки, що колись були учасницями нашого хору. Сяля ревно оплескувала їх виступ! Парохіяльний хор відспівав дуже вдатно такі пісні: Повій вітре,

Живи, Україно, Вставай, народе! — Деклямації виголосили: п. Галина Левицька (Ви замучили її, Мучителям України, Мовчить тюрма, Не здавить морг нас) та заспівала до гітари пісню: На вічний спомин про Ольгу Басараб. Далше деклямували: Катерина Позебанчук (Могила Ольги Басараб), Марія Рудакевич — власну композицію (До схід сонця), Роза Ценка (Ольга Басараб), Анна Войтович (На могилі Ольги Басараб). Галина Рошко відіграла на піяні Запорізький Марш. Свято закрав о. парох. Ціла зала відспівала Національний Гимн.

Свято мало великий успіх серед приявного жіноцтва, яке вже кілька років не святкувало цих роковин. Теперішня Академія останеться на довго в пам'яті. На цьому святі зібрано і переслано на цілі нашої Централі у Філадельфії \$54.72, в допомогу православних жінок і дітей, які осталися в Європі.

Приявна

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Ще одна клітина нашої організації

Зала Товариства „Самопоміч“ святочно прибрана вишивками й квітами, а в ній згуртувалося поважне число українського жіноцтва, представники різних організацій і запрошені гості. Це ж бо день народин нового відділу Союзу Українок Америки. На це небуденне свято, яке відбулося дня 15. лютого ц. р. прибула до нас Голова Централі СУА п. Олена Лотоцька. В імені зібраного жіноцтва голова ініціативного комітету п. А. Смеречинська привітала дорогу Гостю, а маленька Христинка Ващук вручила їй китицю квітів.

П. О. Лотоцька в своїй промові до зібраних висказала велику радість з приводу творення ще одної нової клітини нашої організації, подала коротку історію СУА та багато цінних вказівок для майбутньої праці в нашому відділі.

Після вислухання привітів від представників різних організацій зачитано деякі статті із статуту СУА і вибрано уряд у такому складі:

голова — А. Смеречинська, заст. голови П. Клодзінська, се-

кретарка І. Руснак, заст. секретарки О. Гуран, касієрка С. Озад, заст. касієрки А. Єйна, культурно-освітня референтка Л. Демиденко, заст. культ. референтки М. Приймак, господарська референтка Т. Дідошак, заст. господарської референтки А. Чорнобиль, референтка звязків М. Крамарчук, делегати до УКК А. Капітан, А. Чорнобиль.

У склад Виділу входить теж комітет „Мати й Дитина“, в числі трьох пань: О. Харамбура, К. Квасниця і А. Капітан. Контрольна комісія: І. Костинюк, Г. Пилишенко і С. Бах. Патронкою нашого Відділу вибрано Лесю Українку.

За ініціативою членок переведено на Зборах збірку на перші видатки нового відділу і зібрано 31.55 дол.

До нашого відділу вписалося 53 членки, а п. Голова Централі СУА надала новому відділові ч. 47 і побажала добрих успіхів у започаткованій праці. — Після замкнення зборів відбувся спільний чай із перекусом, на якому в дружній атмосфері пані мали змогу ближче із собою познайомитися.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Річні збори Т-ва Укр. Амер. Горожанок, Відділ 41 СУА, відбулися 26. січня ц. р. із звичайною програмою. Зі звітів виявилось, що Відділ під оглядом імпрезової активності не проявив себе належно. Обставини так склались, що помимо спроб і заходів уряду не було змоги планованих імпрез перевести. Це відбулося також на касі товариства.

Зате під оглядом громадських обовязків Відділ задержав надалше своє місце. Т-во Горожанок було заступлене через свою голову в усіх комітетах і зборах, які діяли у звітному році. Вплачували вкладки до своєї Централі, як рівнож до важніших громадських установ. Обіжники Централі були читані й дискутовані на сходах, прочитано також кілька рефератів.

Щоб піддержати традицію та зібрати дещо гроша, членки ходили з колядою і збрали 65 дол. Це були пп. Штогрин, Чопик, Сивуляк, а п. Насевич возила їх

своїм авто безкорисно. До зібраних долучено 22 дол., що їх членки зложили на зборах і розділено на Укр. Конгресовий Комітет, ЗУАДКомітет, Національний Фонд і на „Н. Життя“

Далше відбулись вибори, де членки — вдоволені з праці уряду — potwierдили його на наступний рік. Це є: Олена Штогрин, голова, Марія Чопик, місто-голова, Тетяна Костик, секретарка, Анна Сивуляк, заступниця, Анна Дубас, касієрка, С. Стрижак, заступниця, Контрольорками є І. Субтельна, Ф. Річинська, М. Рибак. До відвідування хворих: Л. Пеленська.

По закінченні зборів приготовано, як і кожного року, перекуску для членок. Вечір проминув на милій гутірці.

Тетяна Костик, секр.

* * *

46 Відділ СУА ім. Ольги Басараб відсвяткував, як щороку, 17. лютого свято своєї патронки. Голова Відділу Ольга Фостик відкрила його вступним словом, згадуючи попередні святкування Відділу. Слідував виступ дітей із парохіяльного дитячого садку під проводом садівнички Н. Лопатинської. Діти вивели кілька деклямацій та вправ. Після деклямації К. Демчук („І в мене був мій рідний край“), виголосила реферат З. Терлецька. Вона подала життєпис та характеристику Ольги Басараб. Поява доповідниці у чорній вишиваній сукні (світлину ми подали в попередньому числі) піднесла повагу виступу. Після деклямації М. Кулиняк („Україні“) слідувала інсценізація „Дух героїнь“ зі співучастю: О. Адріанович, М. Візерканюк, Е. Пришибинської, А. Кодус, К. Демчук. Ця сценка викликала піднесений настрій.

Закривши програму, п. Фостик запросила присутніх бути гостями Відділу при скромній перекусці. Провід гостини передала в руки п. Бурак, а та попрохала до слова пароха о. Лебедовича. О. парох підчеркнув вагу виховання дівчорі у рідному дусі. Слідували промови Л. Бурачинської, д-ра М. Рибак, М. Григорець, Н. Титанича, Н. Лиса. На кінці голова подякувала всім за участь.

Присутня

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „НАШОГО ЖИТТЯ“

ДІТРОЙТ, МИШ.

5 Відділ СУА

Членки 5 Відділу СУА в Дітройті, Миш., зложили \$17.00; Відділ з каси \$10.00; раз. \$27.00. По \$1.00 зложили: П. Будзол, А. Галишин, М. Скочиліс, М. Пашко, А. Марцинюк, А. Блашко, Ю. Лисак, А. Дорош, Т. Дідуник, К. Сосновська, К. Черній, А. Жирон, П. Турецька, К. Батожинська, А. Кульчицька, А. Мацевка.

Збірка на „Наше Життя“

З нагоди побуту п. О. Лотоцької в Дітройті, відбулись дня 27. січня сходи членок 5—31 Відділів у домі п. Сіділо. При цій нагоді переведено збірку на прес. фонд „Н. Ж.“, яка дала такий вислід: по 1 дол. зложили пп. Будзол, Галишин, Вітенько, Сіділо, Касій, Курилович, Дацкевич, Скочиліс, Чериба, Чайківська, Патрос, Сосновська, Тиро, Микитинська, Білик, Онишків — разом 16 дол.

П. Будзол.

АКРОН, ОГАЙО

Відділ 7 СУА

Пані Олена Лотоцька, голова СУА, відвідала 10. травня, Відділ 7 СУА в Акрон, Огайо. Збори відбулись в годині 7 вечора. Після зборів переведено збірку на пресовий фонд журналу „Наше Життя“. Зложили пані по 1.00 Розалія Геряк, А. Сироїд, А. Костів, Софія Куцук, Фавроня Українець, Анна Котович, Марія Сивик, Ольга Зелко, Яр. Волюх, Теод. Кудера, Марія Козір, Ст. Різник, Марія Поливка, Марія Пулк, Марія Антонюк, Анастасія Зелко; дрібними 5.00. Разом 21.00.

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Відділ 14 СУА

На зборах 14 Відділу СУА в Клівленді, О., дня 9. травня, під час відвідин голови СУА п. Лотоцької, зложили датки на пресовий фонд слідуєчі пані: Текля Баюн 1.65; по 1.50: Магдалина Купцевич, Юлія Мисик; по 1.00: М. Кравчишин, Анна Бурко, Марія Білецька, Марія Крефт, Ксеня Данилович, Серафима Кобасюк, Анаст. Сливка, М. Попа-

дек, Антоніна Франк, Катерина Насаль, Марія Лев, Текля Герман, Ольга Брездун. Дрібними 55 ц. Разом 19.00.

Відділ 14 СУА з каси на прес. фонд „писанку“ 10.00.

БРУКЛИН, Н. И.

Відділ 21 СУА

Дня 18 травня, п. Олена Лотоцька, голова СУА, відвідала Відділ 21 СУА в Брукліні, на яких зібрано на пресовий фонд журналу „Наше Життя“ 42.50. Датки зложили пані по 1.00: З. Лобур, М. Древняк, Анна Бодак, Ксеня Дика, А. Глушко, Е. Боган, К. Бойсук, Д. Шалак, А. Витюк, А. Шеремета, А. Корбило, А. Кравчук, М. Якимів, К. Букало, М. Сорока, А. Дін, М. Сидорко, А. Слободян, П. Павчак, Федик, І. Бурбуляк, А. Целеш, К. Занько, І. Роговська, К. Малицька, А. Саварин, Тима, Р. Андрушко, Заяць, І. Возняковська, Корейко, А. Цибрівська, А. Палащук, М. Мойсей, А. Брикочич, Г. Верка, М. Панчишин, А. Шарко, М. Блин, Бардяк; дрібними 2.50. Разом 42.50.

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Відділ 30 СУА

Під час зборів 30 Відділу СУА в Клівленді, О., дня 5. травня, на яких було п. Олена Лотоцька, голова СУА, зібрано на пресовий фонд 46.00. Зложили пані: по 5.00: Катерина Габрівська, Катерина Мираль, Катерина Колодій; по 2.00: М. Бучак, Анна Купчик, Софія Чубінська, Роза Завінська, Марія Федачин; по 1.00: К. Савяк, К. Гнатко, Р. Чопко, А. Гавриляк, П. Молодець, Анаст. Кухта, Е. Смільчак, Анастасія Поливка, А. Шегда, Олена Тремблук, Емілія Дуброс, Ева Лялюк, Парая Різун, К. Ковалець, М. Федик, М. Пашковська, М. Ліско, Софія Лазука, М. Капраль, К. Федачин, К. Терлецька.

КОГОВС, Н. Й.

Відділ 34 СУА

Відділ 34 СУА в Коговс, Н. Й., на своїх зборах перевів збірку на пресовий фонд серед членок, яка дала 17.00, з каси Відділу 20.00, разом 37.00 прислали до

ВІСТКИ З КОМІТЕТУ
“МАТИ І ДИТИНА”

Ще не маємо повного перегляду Великодньої збірки для залишенців. Одначе кілька звідомлень, що наспіли, впевняють нас, що мешканці ЗДА залишенців не забули. Із радістю можемо подати до відома, що такі збірні пункти вислали пачки:

Амстердам, Н. Й. (О. Добрянська) — 370 ф. харчів, 50 ф. одягу.

Лорейн, Оогайо (Р. Левицький) — 1130 ф. харчів.

Коговс, Н. Й. (Уляна Омецінська) — 220 ф. харчів.

Рочестер, Н. Й. (О. Харамбура) — 6 пачок харчів.

Шікаго, Іл. (А. Федуняк) — 1600 ф. одягу.

Ютика, Н. Й. (В. Величко) — 560 ф. харчів.

Комітет “Мати і Дитина” вислав, як Великодне привітання, невеличку грошову допомогу визначним жінкам на скитальщині: Наталії Дорошенко й Олександрі Сулімі у Мюнхені, Ганні Чикаленко у Тюбінгені і Софії Омельченко у Парижі. 57 Відділ СУА вислав таке ж привітання Ганні Совачевій у Парижі. Частинно вже наспіли подяки.



Централі, Зложили по 2.00 пані: Марія Ракоча, Анна Гавдяк; по 1.00 пані: Уляна Омецінська, Марія Семенович, Ольга Крушельницька, Софія Мілян, Ольга Павлів, Марія Франко, Зиновія Білас, Марія Шаршанович, Ірина Гаврилюк. Решта дрібними. З. Білас

МАНЧЕСТЕР, Н. Г.

В 45 Відділі СУА в Манчестері ці членки зложили на пресовий фонд „писанку“ по 1.00: Марія Буцяк, Теофіля Хвостик, Катерина Струса, Параскевія Заяць, Катер. Сененко. Разом 5.00.

Щиру подяку всім жертводавцям складає

Адміністрація журналу
Наше Життя.

MA 7-1320

LO 3-9910

THERE IS

A DIFFERENCE IN FUNERAL SERVICE

Established 1920

NASEVICH FUNERAL HOME

MRS. MICHAEL F. NASEVICH
MICHAEL E. NASEVICH
SURPASSING SERVICE

Air Conditioned for your comfort
No deserving Poor Refused

N. E. COR. FRANKLIN & BROWN STS.
PHILADELPHIA 23, PA.

У ЛІТІ

НАЙКРАЩЕ ПРИБЕРЕ ВАС
ВИШИВАНА БЛЮЗКА
ЧИ СУКОНКА

Блюзки в кожній величині
з різними vzорами

Ціна \$12.50-\$25.00



Замовляти в

Кооп. „БАЗАР”

822-823 N. FRANKLIN STREET

Philadelphia 23, Pa.



SPIRIT of FLAME

A COLLECTION OF THE WORKS OF

LESYA UKRAINKA

Translated by Fercival Condy
Foreword by Clarence A. Manning

“ДУХ ПОЛУМ'Я”

твори Лесі Українки
в англійськiм перекладі,

це прекрасний дарунок на кожні Свята. Подаруйте цю прекрасну книжку своїм рідним, та приятелям. Ціна всього 5 дол. Вишлемо просто на адресу, яку подасьте при замовленні, wraz із святочними побажаннями від Вас. Замовлення посилати на адресу:

Ukrainian National
Women's League
of America, Inc.
866 N. 7th St., Phila. 23, Pa.

Твори Софії Парфанович

Інші дні, новелі 90¢

Загоріла полонина
новелі з Бойківщини 60¢

Київ у 1940 р.
спогади з подорожі 75¢

Чоловік та жінка 50¢

Замовляти в Централі СУА

ДИТЯЧИЙ САДОК
Комітету „Мати й Дитина“
1835 North 7th Street
Philadelphia, Pa.

ПРИЙМАЄ ПІД ОПІКУ ДІТЕЙ
ПРАЦЮЮЧИХ БАТЬКІВ

Фахова опіка :: Добірний харч

Phone: POplar 5-5190

EMIL KULCHUSKY

2231 Fairmount Ave.
Philadelphia 30, Pa.

полагоджує продаж домів
і нотаріальні справи
посилки грошей

Грошові перекази

Міняє платничі чеки

Phone ST 4-2056

МАРІЯ ГОЛОВАТА, властителька ОДИНОКОГО УКРАЇНСЬКОГО СКЛЕПУ

де можна набути: меблі до спальні, ідальні, кухні й гостинної; машини до прання; газові й електричні печі; G.E. холодильні (рефриджерейтор) і інші речі до окраси Вашого дому, а також телевізійні і радіо апарати найкращих фірм.

ЦІНИ ПРИСТУПНІ І НА ДОГІДНІ ЛЕГКІ СПЛАТИ
Склеп відкритий кожного дня від 9 ранку до 9 вечора
Вівторок і четвер від 9 ранку до 6 вечора

MARIA HOLOWATY

329 W. GIRARD AVENUE

PHILADELPHIA 23, PA.

КОЖНА КАРНА ЧЛЕНКА СУА ВПЛАЧУЄ СВІЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК ДО НАРОДНОГО ФОНДУ! — КОЖЕН ВІДДІЛ СУА МАЄ БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ (УКК) І ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ (ЗУАДК)!!!